

Forhøret

**VIKING - CON
PRÆSENTERER**

Forhøret

regelløs rollespil-thriller
af sebastian flamant

præsenteret af avalon
skrevet til viking con 16

tekst og idé:
sebastian flamant

lay-out:
flemming d. andersen
& sebastian flamant

illustrationer:
flemming d. andersen
& sebastian flamant

tak til alle jer, som var med til
at playteste, rise og rose. håber
I havde det lige så sjovt som mig.

intet af hvad der står på de føl-
gende sider er sandt. ingen af
personerne i dette scenarie har
nogensinde eksisteret,
så vidt jeg ved.

udgivet af Viking Con, 1998
sponsoreret af Fantask

alle rettigheder reserveret

**PRISER
FOR:**

**BEDSTE
SCENARIO**

**BEDSTE
PERSON-
GALLERI**

**PUBLIKUMS-
PRISEN**

Indhold

1. Intro	6
Historiens præmisser	6
Spilpersonerne	6
Historien om et mord	7
Mordaftenen	10
2. Situationen	13
Mistænkte	13
Ofret	13
Vidnet	13
Gerningsstedet og våbnet	14
Andre	14
3. Morderen	16
Papirer, artikler, rapporter (og andet)	16
Vidner, strissere, naboer (og andre)	18
Den mistænkte	18
Den dramatiske synsvinkel	22
4. Komplottet	23
Flere rapporter, papirer (og andet)	23
Ofret Kyle	26
Den dramatiske synsvinkel	28
5. Opgøret	29
Tilståelsen	29
Dommens præmisser	30
Det ideelle klimaks	31
Epilog	31
Appendiks	33

FORHØRET

1 Intro

Forhøret er et regelløst rollespilsscenario for fem spillere. Scenariet foregår idag, i 1997, i et forhørslokale hos den amerikanske efterretningstjeneste FBI. Det er her, hele plottet udspiller sig.

Forhøret er en thriller, hvor spillerne som de hårdføre efterretningsfolk skal forsøge at få sandheden ud af en mord-mistænkt. Problemet er, at den mistænkte mere eller mindre på forhånd er dømt skyldig, og at alle presser spillerne til at få ham til at tilstå. Men er han nu virkelig skyldig i det mord, som alle mener, at han har begået, eller er han offer for et komplot?

Forhøret er et scenarie, der lægger vægt på rollespil og intrige spillerne imellem. Uden dette falder scenariet til jorden. Det betyder ikke, at historien er uvæsentlig; men spillerne har en meget stor rolle i den. Det er dem, der skal bedømme, om den mistænkte er skyldig eller uskyldig. Og det er ingen let sag.

Historiens præmisser

Cirka klokken 22 fredag den 12.03.1997 bliver politikerens Frederic John Clarence dræbt i en penthouselejlighed på Manhattan, New York. Officielt skulle politikerens mødes med nogle andre politiske pinger i lejligheden. Tyve minutter efter mordet ankommer de første politimænd på gerningsstedet. Her finder de Kyle Denton, 22 årig vaneforbryder, med en pistol i hånden, fuld og skæv. På gulvet ligger politikerens, skudt flere gange i mave og hovede. Af politiske årsager sættes FBI på sagen i en fart, med det formål at fremskynde en skriftlig tilståelse fra Kyle Denton og dermed undgå en lang retssag. Mens forhørs eksperterne indkaldes, gør FBI deres bedste for at holde den mistænkte forsvarsadvokat tilbage. Eksperterne får fire timer til at få Kyle Denton til at tilstå. Det bliver fire meget lange timer. For intet er, hvad det synes at være, og der stikker meget mere under den umiddelbart banale sag...

Spilpersonerne

Forhøret er beregnet for fem spillere. Historiens hovedpersoner arbejder alle som Interrogation Officers hos FBI. På hver deres måde er de perfekte rovdyr, trænet i at få hvem-som-helst til at tale. Fordi scenariet baserer sig meget på karakterernes personlighed og interne stridigheder, har jeg i appendikset inkluderet de fem karakterer, det er beregnet til. Groft sagt kan de fem karakterer karakteriseres således:

Chester Harris er det omvandrede image uden indhold, manden der vil nå toppen af hierarkiet, koste hvad det vil. Manden, der efterhånden er

ligeglad med ret og slet, bare han langt om længe kan komme sit måt lidt tættere.

Dennis Zuchelli er gammel før tiden, slidt ned og demoraliseret. Han har tabt sin tro; på arbejdet, på livet. Han har fået overbevist sig selv om, at alle alligevel er skyldige i eet eller andet. Folk - mistænkte eller ej - er korrupte. Mere er der ikke at sige.

George Mulligan er den garvede, hævngrædige jæger, der med alle metoder fører sit personlige korstog for at hævne sin dræbte bror. Mulligan søger ikke sandhed med udelukkende hævn. En psykopatisk jury og bøddel, der på forhånd har dømt sit bytte og ikke står i vejen for skrappe midler.

Gregory Summerhill er senator Joan Summerhills søn, en særbehandlet og naiv knægt, der endnu ikke har fået sølvskeen ud af munden. Men han er også en knægt, der evig og altid må stå i sin mors skygge. Han kæmper på sin egen godtroende og idealistiske måde for at befri sig fra sin mor.

Trevor C. Larson er „spejderen“, manden med den pæne sideskilning og det nørdede look. Men Trevor er også manden med dobbeltlivet: Eet som hærdet FBI-mand, et andet som ung og vild homoseksuel. Med frygt for at tabe sit job, skjuler Trevor sin homosexualitet overfor alle. Paradoksalt nok er Trevor måske den mest reelle og oprigtige person i FBI, en mand der leder efter sandheden og ikke efter syndebugke.

Disse fem karakterer udgør tilsammen en eksplosiv blanding af ideologi, moral og metoder. Eftersom det er spillernes interaktion og diskussioner, der i høj grad kommer til at definere scenariets forløb, er der blevet lagt vægt på åbenlys konflikt imellem karaktererne. Chester Harris og George Mulligan repræsenterer de amoralske FBI-mænd, der udelukkende vil gå efter at få mistænkte dømt. Trevor Larson og Gregory Summerhill repræsenterer sandhedssøgerne, der først vil se klare beviser på en mands skyld, før de dømmer ham. Dennis Zuchelli er karakteren, der står mellem disse to holdninger, og egentlig kan falde til hvilken-som-helst side.

Historien om et mord

Følgende historie er den sandhed, som scenariets protagonister skal forsøge at finde frem til. På baggrund af diverse rapporter og samtaler, men især ud fra mistænkte egne udtalelser, skal spillerne forsøge at kaste lys over en mordsag, der umiddelbart virker banal, men som i virkeligheden er yderst kompleks:

Cirka klokken 22 fredag den 12.03.1997 bliver politikerens Frederic John Clarence dræbt i en penthouselejlighed på Manhattan, New York. Men ikke af den mistænkte Kyle Denton, og ikke på grund af nogle få dollars og et rolex-ur. Sammenhængen er en helt anden. I USA er der lagt op til

FORHØRET

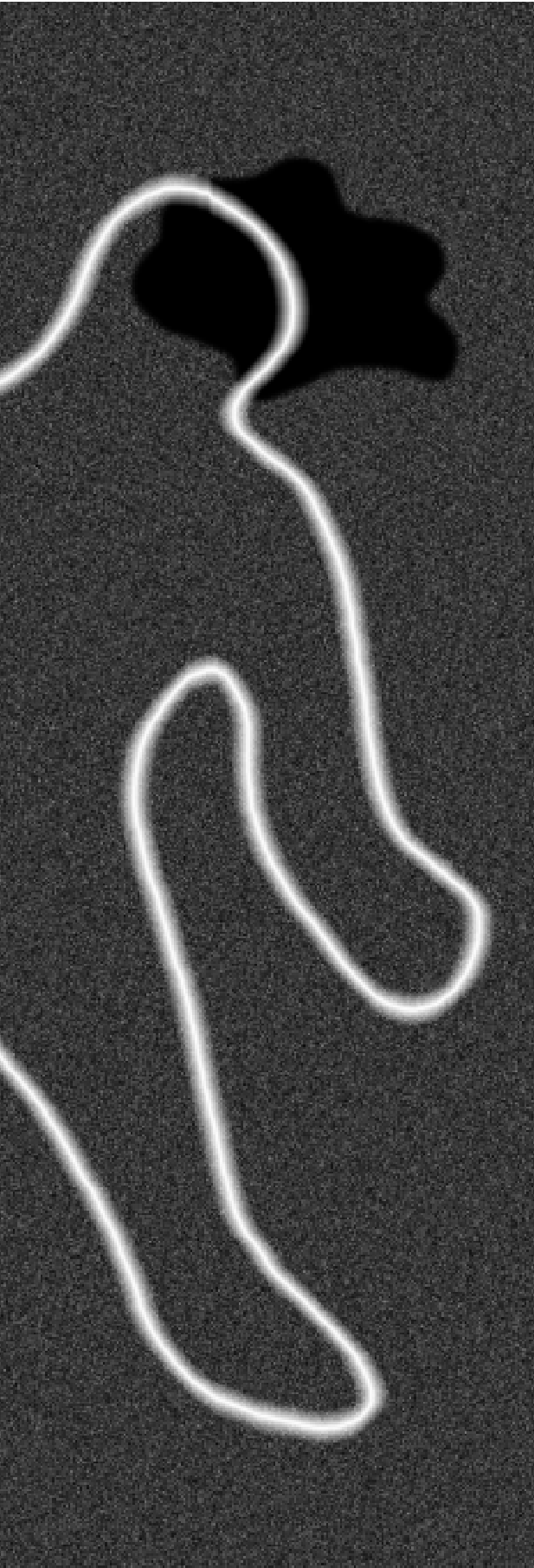
valg. På en side står statens demokratiske senator Joan Summerhill, på en anden Republikanerne, på en tredje det højreekstremistiske parti New Republicans med partiformand Howard Johnson i front. Howard Johnsons højre hånd og generalsekretær for New Republicans hedder Frederic John Clarence.

Clarence er en karismatisk men ukontrolabel politiker, der følger sit hjerte mere end sit partis politik. En af New Republicans politiske prioriteter er at bekæmpe gadekriminaliteten og at hæve straffene. I den forbindelse har Clarence indledt en undersøgelse af kriminaliteten i New York, hvor han er kommet til at lægge lidt mere vægt på korruption og storsvindel og lidt mindre på bande-kriminalitet og narkotikahandel end hvad godt er. Under den proces er Clarence ved et tilfælde faldet over inkriminerende beviser på, at hans eget parti har været indvolveret i nok korruptionssager til at sende lederen Howard Johnson bag lås og slå i en evighed. Men Clarence er idealist, og kort før afleveringen af hans endelige rapport konfronterer han Johnson med sine overraskende fund. Trængt op i en krog ser Howard Johnson sit snit til at slå to fluer med et smæk.

Howard Johnson trækker i nogle tråde, tilkalder nogle professionelle fagfolk og lægger sin plan: For det første at fjerne det forstyrrende element, Frederic John Clarence. For det andet at bruge Clarences død som et led i New Republicans kampagne mod kriminalitet. Fredag den 12 marts 1997 fuldbyrdes Johnsons plan.

De to professionelle fagfolk, som er blevet sat til at føre Johnsons plan ud i livet, hedder Bill Tyler og Joseph Zimmermann. De har også trukket i nogle tråde og ledt efter de perfekte ingredienser til mordet på Clarence, og har fundet frem til følgende: For det første en lejlighed, hvor mordet kan finde sted uforstyrret, og som i sig selv har flere fordele. Lejligheden ligger på 102, 34th Street, 10. sal på Manhattan og står tom fredag den 12. marts. Lejligheden ejes af Sandra Torres. Naboen spiller

bridge hver fredag aften og kommer altså ikke til forstyrre. Underboen, Thomas Whittaker, holder Tyler og Zimmermann under pres og er altså i deres vold. For det andet har Tyler og Zimmermann fundet en belejlig syndebuk. Han hedder Kyle Denton og er stort set et afskum, en luset vaneforbryder, og en hashmisbruger. For det tredje har de to professionelle med Howard Johnsons hjælp taget kontakt til to politimænd, som i lang tid har været på Johnsons betalingsliste, og som skulle kunne udgøre perfekte vidner til mordet på Frederic John Clarence. De to politimænd hedder Morgan Tyrone Satcher og Richie Walderson. De tager sig under et påstået rutinecheck af at lave en kopi af nøglen til Sandra Torreses lejlighed på Manhattan.

En uge før mordet introducerer Tyler og Zimmermann sig for Kyle Denton under navnene Robert og Alfred. De tilbringer en aften med Denton på dennes stamværtshus, The Lucky Five, hvor de taler om alt og ingenting, forsøger at vejre stemningen, at granske den vordende syndebuk. Kyle Denton viser sig at være perfekt: naiv, uerfaren og let at overtale. Dentons nye venner, Alfred og Robert, lover ham at vende tilbage ugen efter med noget af det bedste hash, den unge mand nogensinde har smagt. Samtidig med dette ringer een af Johnsons stråmænd til Clarence og inviterer ham til et møde, fredag den 12.03 i penthouse lejligheden på Manhattan, hvor Clarence vil kunne få endelige beviser på New Republicans svindlerier. Den godtroende Clarence accepterer med det samme og lover til og med at ankomme alene. Klokkeren 22.00.

Howard Johnsons plan er nu lagt. Udover Clarences død kan Johnson se frem til en hurtig dom over unge Kyle Denton, som han senere hen kan bruge som springbræt i sin politiske kampagne. Hvis bare Kyle Denton viser sig at være så blød og dum, som Bill Tyler og Joseph Zimmermann påstår det...

FORHØRET

Mordaftenen

Herunder gengives mordaftenens vigtigste elementer punkt for punkt i en skematisk oversigt, fra Kyle Dentons møde med vennerne Robert og Alfred til scenariets begyndelse:

Tidsplan for aftenen d. 12.03.1997

- 20.00** Kyle Denton besøger som hver fredag sit stamværtshus „The Lucky Five“. Denne aften skal han mødes med de nye venner Robert og Alfred (Bill Tyler og Joseph Zimmermann), som har lovet ham at medbringe noget specielt lækkert hash.
- 20.30** Kyle Denton mødes med Robert og Alfred, og der bliver fyret op under hashen og whiskyen.
- 21.15** Kyle Denton begynder for alvor at blive skæv af den hash, som Robert og Alfred har medbragt. De lover Kyle mere af det samme stof, hvis bare han lige gider at følge med dem et øjeblik. Kyle Denton er nu for påvirket til overhovedet at kunne andet end at nikke med hovedet og smile dumt. Robert og Alfred går ud af baren først „for at hente bilen“, og Kyle Denton går ud alene kort efter.
- 21.45** Joseph Zimmermann, Bill Tyler og Kyle Denton ankommer til Penthouse lejligheden på 102, 34th Street, Manhattan, 10. sal. Kyle Denton er for skæv (og fuld desuden) til at lægge mærke til noget som helst andet end gutterne Robert og Alfreds lovninger om mere hash. Kyle Denton bliver smidt ud på badeværelset med en halv flaske Vodka, mens Bill og Joseph forbereder sig på at modtage deres offer.
- 21.45** Frederic John Clarence tager hjemmefra. Han tror, at han skal til et møde med nogle informanter, der kan give ham sikre

beviser på Howard Johnsons skyld og medvirken til bestikkelse og korruption.

- 22.00** Frederic John Clarence ankommer til bygningen på 34th Street. Han bliver lukket ind i lejligheden, hvor han kun lige når at kigge sig lidt undrende omkring og træde ind i dagligstuen, før Bill Tyler træder frem fra et hjørne og skyder ham i mave og ansigt på klods hold med en 9mm automatpistol.
- 22.10** Underboen Thomas Whittaker ringer, som han har aftalt det med Bill og Joseph, til politiet. Thomas Whittaker er ingen forbryder men presses af diverse årsager af Bill og Joseph til at medvirke til forbrydelsen.
- 22.13** Bill og Joseph hiver Kyle Denton ud af badeværelset, stiller ham cirka lige foran liget, giver ham mordvåbnet i hånden, lægger John Clarences tegnebog og ur

- samt nogle gram hash i lommen på ham og fortæller ham, at personen på gulvet har forsøgt at begå indbrud, og at Kyle skal overvåge ham, mens Robert og Alfred henter politiet. Dette gentager de et par gange, men det har ingen større effekt på Denton, som stort set er for langt væk til overhovedet at fatte, hvad der foregår.
- 22.15** Bill Tyler og Joseph Zimmermann flygter ud af brandtrappen. Inden de forsvinder beder de pænt Kyle Denton om ikke at sige et ord om dem, når politiet ankommer. Det vil stille dem i et meget dårligt lys, og så vil de bestemt ikke kunne levere mere af det gode stof til Kyle. Uden helt at være sikre på, om Kyle Denton overhovedet har hørt denne besked, forsvinder de to forbrydere.
- 22.17** Morgan Tyrone Satcher og Richie Walderson, de to korrupte politimænd ankommer som de første på mordstedet. De ankommer blot 7 minutter efter underboen Thomas Whittakers opkald, med den undskyldning, at de var lige i nærheden.
- 22.18** Bill Tyler og Joseph Zimmermann ringer til Howard Johnson fra en mobiltelefon og fortæller ham, at jobbet er udført. Derefter kører de i en lejet bil ud til lufthavnen.
- 22.20** De to korrupte politimænd skynder sig at give Kyle Denton nogle meget seriøse tæv, mens de bliver ved med at gentage overfor ham, at han er skyldig i mord, at han har gjort det alene for at købe sig noget mere hash eller det, der er værre. Kyle Denton er på grund af sin tilstand temmelig modtagelig overfor stort set alting, og det lykkes faktisk de to politimænd, at få overbevist Denton om (i hvert fald midlertidigt), at han var alene i lejligheden under skudepisoden.
- 22.20** Howard Johnson ringer til sin gode ven på FBI, Sam Ferris, fortæller ham om „tragedien“ og beder ham om at tage sig personligt af sagen. Han vil efter sigende ikke have de fjolser til NYPD til at træde for meget på bevismaterialet, og vil gerne have FBI til at rykke ind med det samme.
- 22.25** Underboen Thomas Whittaker kommer meget belejligt og som aftalt med Joe og Bill op til lejligheden på 10. sal og gør sig til øjenvidne.
- 22.25** Sam Ferris, FBI, ringer til sin direkte overordnede og beder om tilladelse til at rykke ind med den grund, at det vil gøre Howard Johnson meget sur, hvis han ikke gør det.

FORHØRET

22.30 Richie Walderson udspørger underboen Thomas Whittaker om hans vidnesudsagn.

22.45 De første „rigtige“ politifolk fra NYPD ankommer på mordstedet. De når kun lige at se sig lidt omkring og at sige to ord til Walderson og Satcher. Et mindre problem for forbryderne: En ung kvindelig strisser, Josefine Sullivan, får set lidt mere, end hvad godt er, og insisterer på at føje sine kommentarer til Waldersons vidneudsagnsrapport.

22.50 FBI ankommer på mordstedet og overtager sagen. NYPD er nu ude af billedet, bortset fra hvad angår Walderson og Satchers vidneudsagns- og gerningsstedsrapport. Sammen med Thomas Whittaker kan Walderson og Satcher nu definere/ opdigte hele forløbet alene.

23.15 Kyle Denton køres til FBI til afhøring.

23.20 Howard Johnson skriver et formelt brev til FBI's Sam Ferris samt til senator Joan Summerhill, hvor han forklarer, at det må være essentielt at få den skyldige til at spytte ud så hurtigt som muligt, så man kan vise befolkningen, at staten slår hårdt ned på kriminalitet. Joan Summerhill er presset til at erklære sig enig, selvom hun taber, lige meget hvad hun svarer. Hun sender en fax til Sam Ferris, hvor hun presser ham til at handle så hurtigt som muligt, men ikke så hjerneløst, som Johnson gerne ville have det. Nu er Ferris presset fra to forskellige sider.

23.30 Joseph Zimmermann og Bill Tyler er på vej ud af landet i en Boeing med destination Brasilien.

23.57 Spillerne ankommer til FBI.

24.00 Scenariet begynder.

Herfra bliver det for spillerne en hård kamp for at få Kyle Denton til at tilstå. Selvom beviserne alle peger på Dentons skyld i sagen, vil den unge lømmel vise sig at være langt mere standhaftig, end morderne Zimmermann og Tyler havde regnet med. Efter en første periode i en seriøs hashrus vågner Denton så småt op og begynder at skitsere det komplot, som Howard Johnson har viklet ham ind i. Derfra bliver det et spørgsmål om spillernes tro og overbevisninger...

2 Situationen

Som spillerne ankommer til FBI's kontorbygning klokken 23.58 fredag den 17. marts 1997 bliver de hurtigt sat ind i situationen af deres overordnede, Sam Ferris. Han virker træt, stresset, forvirret. Han fortæller på sin vanlige direkte måde, at spillerne skal afhøre en morder. Han forklarer følgende:

1. Mistænkte

Mistænkte hedder Kyle Denton, han er 22 år gammel og vaneforbryder. Han er desuden flittig hash-misbruger og en gammel kending af politiet. Han har indtil videre stjålet nogle biler, begået et par villabræk, og har overfaldet et par gamle damer. Ikke noget seriøst. Nu har han åbenbart taget skridtet videre og har begået et mord. Ferris foreslår spillerne at få fat i mistænktens kriminalattest, hvis de vil vide mere om han. Hvis spillerne rekvirerer denne, så udlever **handout 1**.

2. Ofret

Den myrdede er Frederic John Clarence, partiformand Howard Johnsons højre hånd og generalsekretær for det højre-ekstremistiske parti The New Republicans. Han var for tiden i færd med at promovere partiformanden under valg-kampagnen. Ifølge partiformand Johnson skulle Clarence i aften til et møde med nogle andre politiske pingere (hvem ved han ikke) på Manhattan. Det er her, han blev fundet død. Hvis spillerne er interesserede i at vide mere om Frederic John Clarence, kan de rekvirere to artikler om ham fra The New York

Gazette, som FBI har i arkivet. Artiklerne er **handouts 2A og 2B**. Spillerne kan også rekvirere nogle papirer om partiformanden, hvis de mener det har interesse. Disse papirer er **handouts 3A og 3B**.

3. Vidnet

Ofret blev fundet klokken 22.17 i en penthouse lejlighed på Manhattan, på 34th Street. Lejligheden tilhører en vis Sandra Torres, som det endnu ikke har været muligt at få fat på. Det var underboen, Thomas Whittaker, der rapporterede til politiet, at han havde hørt skud fra lejligheden over ham. Der burde ligge en rapport om Whittakers udtalelser klar om cirka en time. Denne Vidneudsagnsrapport er **handout 4**. Spillerne kan også indkalde både underboen Thomas Whittaker

FORHØRET

og naboen Reginald Wonsworth (som dog ikke var hjemme på mordtidspunktet) til samtale, hvis de ønsker det. Spillerne vil også få besked, når man har fået fat på lejlighedens ejer Sandra Torres.

4. Gerningsstedet og våbnet

Våbnet, som dræbte ofret Frederic Clarence var en meget almindelig 9mm pistol, som blev fundet i hånden på mistænkte Kyle Denton. Ofret blev skudt fem gange i hovede og bryst på klods hold. Hvis spillerne vil vide mere om omstændigheder vedrørende mordet, kan de om cirka en time rekvirere en gerningsstedsrapport (**handout 5**) og om to timer en teknisk rapport om mordvåbnet (**handout 6**). I samme ombæring kan spillerne så, hvis de mener det har relevans, rekvirere en rap-

port over indholdet af Kyle Dentons lommer ved arrestation (**handout 7**).

5. Andre

Hvis spillerne mener, at det kan hjælpe dem i forhøret og afklaringen af, hvad der egentlig skete (selvom dette ifølge Sam Ferris burde være rimelig ligetil), kan de indkalde følgende mennesker til samtale:

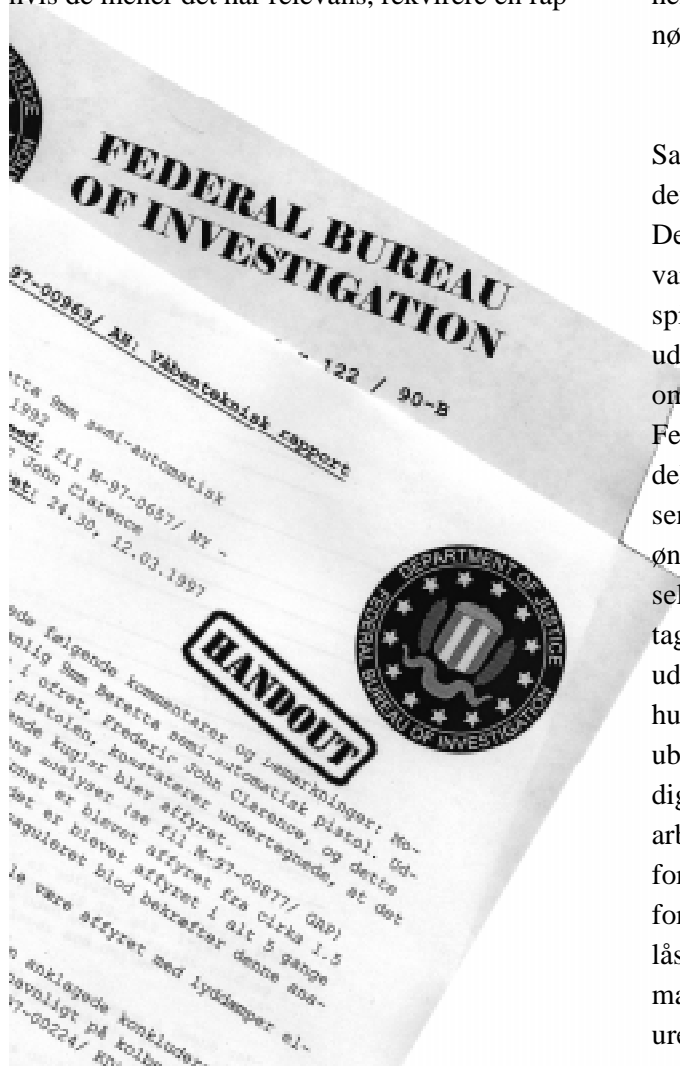
De to politibetjente, der fandt ofret: Morgan Tyrone Satcher og Richie Walderson

Underboen Thomas Whittaker

Og hvem spillerne ellers måtte finde relevant at indkalde.

Det er klart, at der vil gå et vist stykke tid, før det vil være muligt at udspørge disse personer, så spillerne skal ikke rask væk indkalde hvem-som-helst, medmindre de mener, at det er absolut nødvendigt, og at de desuden har tid til det.

Sam Ferris forklarer efter denne længere svada, at det er spillernes opgave at forhøre mistænkte Kyle Denton og få ham til at forklare, hvad hans rolle var i mordet på Frederic Clarence. Det er også spillernes opgave at verificere Kyle Dentons udtalelser om muligt, og desuden at meddele FBI om andre oplysninger, som kunne virke relevante. Ferris lægger ikke skjul på, at der er kommet en del pres fra partiformand Howard Johnsons og senator Joan Summerhills side, og at han vist nok ønsker forhøret afviklet så hurtigt som muligt. Men selvom partiformanden presser på, skal spillerne tage sig den tid, det tager at checke mistænktens udtalelser. Meningen er, at han skal dømmes så hurtigt som muligt på baggrund af klare eentydige ubestridelige beviser, ikke på baggrund af tvetydige indicier. Ferris forklarer, at godt og effektivt arbejde i denne sag nok vil betyde forfremmelse for spillerne. Der er gået politik i sagen, og partiformanden vil have den væmmelige forbryder bag lås og slå i en fart, så han udadtil kan fremstå som manden, der hurtigt og effektivt rettede op på uretten.

Til deres rådighed har spillerne en computer med forbindelse til FBI's netværk. Herfra kan spillerne hente oplysninger, arkiver, data, og hvad de ellers måtte have brug for. Derudover har spillerne adgang til en sikker telefon-linje ud af huset, de råder over et lokale ved siden af forhørslokalet, hvor de dels kan overvære, hvad der foregår i forhørslokalet, dels kan diskutere. Det er klart, at forhørslokalet er proppet med mikrofoner og kameraer, sådan at mistænkte udtalelser kan bruges som bevis senere hen.

Og så er der selvfølgelig den nok så vigtige tilståelsesformular: Sådan nogle kan hovedpersonerne rekvirere hos sekretæren i tilstrækkelige mængder. Denne formular finder du i appendikset som **handout 11**.

Brug den eller lad være. Men hvis du bruger den, så husk at kopiere nogle stykker: Tilståelsesformularer har det med at gå i stykker, når de lander i hænderne på Kyle Denton...

Sam Ferris forklarer til sidst, at FBI indtil videre forsøger at holde på mistænkte forsvarsadvokat. Men det kan de ikke gøre for evigt. På eet eller andet tidspunkt vil det lykkes advokaten at komme i kontakt med nogen, der kan presse FBI til at lade manden se sin klient. Sam Ferris formoder,

at FBI kan holde på manden i endnu tre-fire timer, men derefter bliver det hele meget kompliceret.

Hvis spillerne ikke kan få den fæle Kyle Denton til at skrive under på sin tilståelse inden da, bliver det en hård og lang retssag, og partiformand Howard Johnson bliver meget meget sur...

Efter at have hørt chefens påmindelser og ordrer, kan spillerne gøre sig klar til at træde indenfor i det mørke rum, hvor mistænkte Kyle Denton venter på dem.

DEPARTMENT OF JUSTICE
FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION

Tilståelsesformular 122 / 90-8

Udfyldt af: _____
Under ledelse af: _____
Dato og tidspunkt: _____
Angående sag (nr.): _____
Tilståltes navn: _____
Tilståltes adresse: _____
Tilståltes personnummer: _____
Tilståltes tilståelse: _____

Tilstålten erklærer, at denne tilståelsesrapport er sand og korrekt, og at den er givet frivilligt og uden tvang eller trusler. Tilstålten er klar over sine rettigheder og har valgt at tilstå sin skyld.

FORHØRET

3 Mord Morderen

Den mistænkte er en ung lømmel, en 22-årig vaneforbryder og ungdomskriminel, der synligvis har taget skridtet fra at sælge dope og stjæle biler til at begå mord. Mistænkte blev fundet på stedet, han havde en pistol i hånden, og han var temmelig beruset/ skæv. Han havde intet at sige til sit forsvar på daværende tidspunkt. Der lader ikke til at være så meget at tvivle om: Knægten har gjort det. Nu handler det bare om at få forhøret overstået så hurtigt som muligt og få knægten til at skrive under på sin tilståelse, så alle kan komme hjem i seng og partiformand Howard Johnson kan sove roligt igen.

For spillerne kommer denne første del af scenariet især til at gå med at forsøge at begribe situationen og historiens forskellige aktører. Hertil er diverse muligheder åbne for dem: For det første er der de forskellige rapporter og artikler, som vore hovedpersoner kan få udleveret på kommando. For det andet er der de forskellige vidner og politifolk, som muligvis har noget at tilføje. Endelig er der den mistænkte, Kyle Denton, som sikkert kan overtales til at forklare eet og andet om denne sørgelige affære eller endda til at tilstå i en fart.

Set ud fra en dramatisk synsvinkel er det selvfølgelig ikke sjovt, hvis Kyle Denton som det første indrømmer, at han har dræbt John Clarence (hvorfor skulle han også det, selv under pres?). Det er heller ikke sjovt, hvis han bare giver spillerne de informationer, de har brug for. Det er desuden heller ikke realistisk. Derfor kommer det i forhørs-sammenhæng meget til at handle om, at spillerne skal skabe et forhold til Kyle Denton, det være sig et tillidsforhold, magtforhold og meningsforhold. Uden den nødvendige bearbejdning kan vore helte ikke få mistænkte til at sige noget som helst.

Når gamemasteren læser dette og følgende afsnit, vil det være en god idé at have de forskellige skematiske oversigter over mordaftenen ved hånden:

Oversigten over mordaftenen som den virkelig skete (**tidsplan1**), oversigten over mordaftenen, som skurkene gerne vil have spillerne til at tro, den skete (**tidsplan2**) og oversigten over mordaftenen set med Kyle Dentons øjne (**tidsplan3**) finder du i scenariets appendiks.

Papirer, artikler, rapporter (og andet)

Spillerne har formodentlig som noget af det første bedt om at få udleveret handouts 1 til 3, så de kan danne sig et overblik over, hvem de her har at gøre med. I blandt et væld af egentlig uinteressante eller ligegyldige informationer er der dog et par, som er meget vigtige for scenariet:

Handout 1: Kyle Dentons straffeattest: Meningen med dette handout er overordnet, at spillerne skal kunne danne sig et billede af, hvem de skal afhøre. Men idéen er også, at vore protagonister, allerede inden de kommer ind i forhørslokalet, skal være i tvivl: Er det virkelig denne knægt, der koldblodigt har plantet Gud-ved-hvor-mange kugler i maven på en højtstående politiker? Har han styrken til det? Er han pludselig og helt umotiveret gået fra narko-handel til mord?

Handout 2A: Avisartiklen „Højre hånd får skidt under neglene“: Her får vi kort opsummeret det, der ligger til grund for mordet på Frederic John Clarence. Han er kommet til at grave lidt for langt

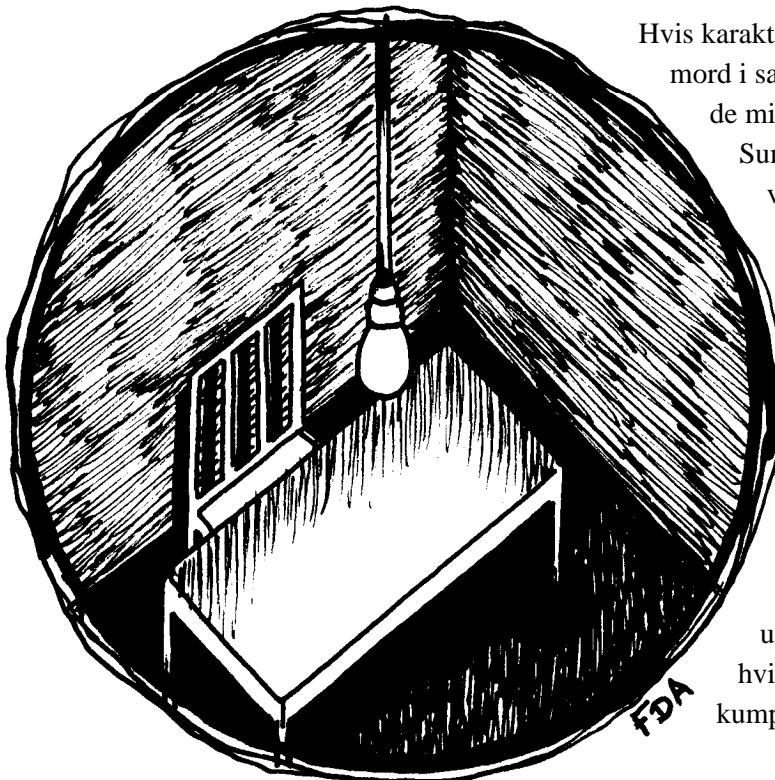
ned i skidtet, og pludselig føler en masse mennesker sig truet, ikke mindst Clarences egen chef, Howard Johnson. Denne artikel hører for spillernes vedkommende ind under kategorien „motiv“. Den beviser, at mange forskellige mennesker kunne have et motiv til at slå Clarence ihjel. Det er måske ikke så brugbar en information for spillerne lige nu, men den kan blive det senere i scenariet.

Handout 2B: „Frederic John Clarence fylder 50“: Her er endnu et papir til „motiv“ rubrikken, men som peger på een person konkret: Howard Johnson. Det fremgår rimelig tydeligt, at Clarence er ved at overgå Johnson i popularitet, og at det til og med ikke er på The New Republics eget program men på Clarences personlige ærlighed og karisma. Derudover er artiklen her med til at beskrive den politiske situation i staten lidt mere detaljeret. Den er jo trods alt helt opdigtet, og spillerne skal have en chance for at få et overblik over den. Men lige som handout 2A har denne artikel ikke nogen umiddelbar nytte for spillerne.

Handout 3A: FBI-fil om Howard Johnson: Her er lidt mere til den politiske rodekasse. Udfra New

Republicans beskrevne partiprogram burde det gå op for spillerne, at de har at gøre med højre-ekstremister og altså ikke nogle specielt flinke fyre (det er selvfølgelig et spørgsmål om politisk overbevisning, men alligevel...). Howard Johnson, som han er beskrevet i FBI-filen, udviser klare fascistiske træk. Alt det for at gøre det klart for spillerne, at Howard Johnson sikkert sagtens kunne have bestilt mordet på Frederic John Clarence.

Handout 3B: „Howard Johnson for retten“: Formålet med denne artikel er at nuancere billedet lidt. I de foregående papirer har det stået mere eller mindre klart, at Howard Johnson var en ikke-specielt-medmenneskelig personage. Her introduceres statens demokratiske senator Joan Summerhill, og nu kan karaktererne så begynde at vælge side for alvor, udfra dels papirerne og deres egne overbevisninger: Er Johnson virkelig alt det, han bliver beskyldt for, eller smørrer Joan Summerhill ligeså tykt på? Er Johnson skyldig i alle disse anklager, eller forsøger hans modstandere bare at få ham ned med nakken på een eller anden måde?

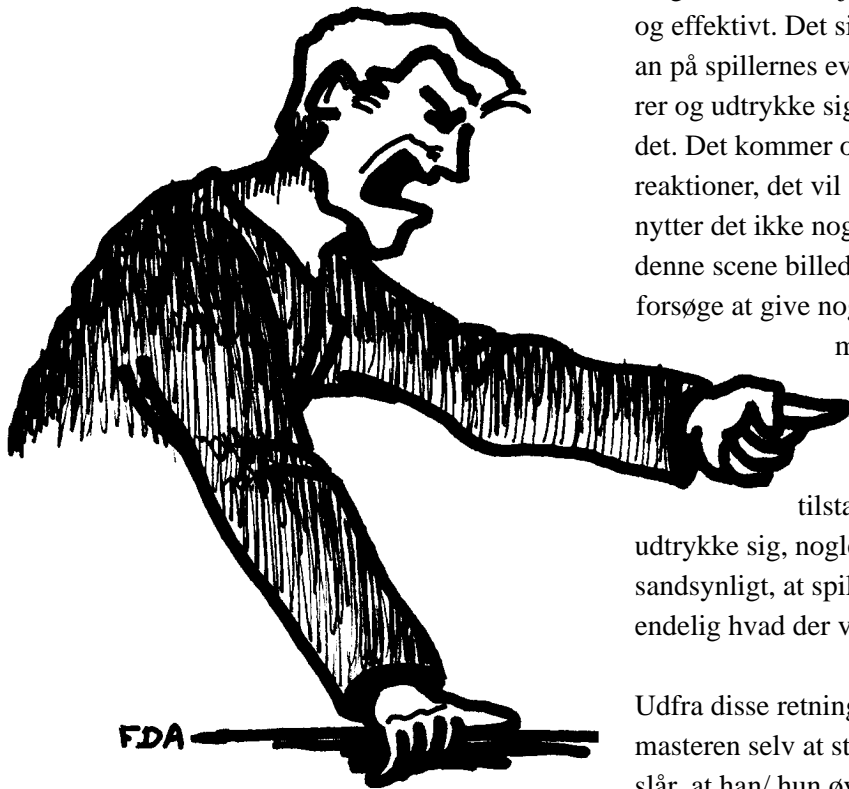
Hvis karaktererne allerede nu gerne vil se politisk mord i sagen, kan de allerede begynde at tælle de mistænkte: Howard Johnson, Joan Summerhill, Kyle Denton... Samtidig har vore hovedpersoner forhåbentlig en idé om, hvorfor denne sag er større end til bare at dømme en lille ubetydelig tidligere biltyv: Hvis Kyle Denton kendes skyldig, er det et uhyggeligt boost for Howard Johnson og hans parti (à la „nu MÅ vi slå hårdere ned på gadekriminaliteten!!“). Hvis han kendes uskyldig, slipper Joan Summerhill med skrækken (à la „det var tydeligvis et komplot, og en uskyldig mand blev næsten dømt: tænk hvis Howard Johnson og hans psykopatkumpaner havde fået deres vilje!!“).

FORHØRET

Vidner, strissere, naboer (og andre)

Spillerne kan indkalde forskellige nøglepersoner i affæren til en lille snak på FBI, hvis de finder det relevant. Umiddelbart bliver det nok ikke tilfældet, men senere hen kan spillerne finde det nødvendigt at få flere meninger om Kyle Dentons udtalelser og de diverse rapporter. Sker dette må gamemasteren

først og fremmest vurdere ud fra situationen, spillernes behov og den dramatiske dimension, om de ønskede personer er til at træffe, og hvor længe der går, inden spillerne kan få dem på tale. Dernæst må gamemasteren selv improvisere samtalerne ud fra de adspurgtes kendskaber til affæren og standpunkter.

Der bliver ikke givet nogle konkrete retningslinjer for disse samtaler, og spillerne behøver på ingen måde at tage kontakt til alle disse potentielt interessante mennesker for at løse gåden om mordet på Frederic John Clarence. Mener gamemasteren, at

spændingen og intensiteten i scenariet opretholdes fint uden disse nye inputs, kan han undlade dem. I appendikset finder du en beskrivelse af de vigtigste bipersoner i scenariet, som du kan bruge til at finde rundt i persongalleriet.

Den mistænkte

Så må vores hovedpersoner igang med at gøre det, de gør bedst. Få fjolset til at tale, og helst hurtigt og effektivt. Det sidste kommer selvfølgelig meget an på spillernes evne til at rollespille deres karakterer og udtrykke sig, som deres karakterer ville gøre det. Det kommer også meget an på Kyle Dentons reaktioner, det vil sige gamemasterens. Derfor nytter det ikke noget at forsøge at gennemgå hele denne scene billede for billede. Jeg skal istedet forsøge at give nogle retningslinjer til gamemasteren ud fra forskellige kriterier: Hvad Kyle Denton egentlig ved, hvad hans historie i første omgang er, hans tilstand og evner til at huske og udtrykke sig, nogle af de spørgsmål, som det er sandsynligt, at spillerne vil lægge ud med, og endelig hvad der virker bedst dramatisk set.

Ud fra disse retningslinjer er det op til gamemasteren selv at styre begivenhederne: Jeg foreslår, at han/ hun øver sig meget seriøst på sin rolle først, med mindre han/ hun vil bryde med den naturlige intensitet, som spillerne kommer til at skabe, så snart de begynder at gå til angreb på Kyle Denton. Ud fra de forskellige playtests, dette scenarie har været udsat for, kan jeg sige det ud fra et helt personligt perspektiv: Det har det med at blive meget meget hedt, og gamemasteren skal i disse situationer være godt forberedt.

Hvad ved Kyle Denton?

Den mistænkte kender stort set hele forhistorien, men mangler dog nogle vigtige stykker af puslespillet. Derudover kommer det faktum, at han ikke er så klar i hovedet, som han kunne være

(faktisk er han overhovedet ikke klar). Endelig kommer chok-aspektet, altså at Kyle Denton først lige er begyndt at forstå, hvad det egentlig er, der er ved at ske. Men suma summarum er, at Kyle Denton ved, at han ikke har begået mordet på Frederic John Clarence. Han kan måske ikke huske alle mordaftenens detaljer, men han ved, at det ikke var ham, der trykkede på aftrækkeren.

For en oversigt over, hvordan Kyle Denton oplevede mordaftenen (eller snarere: hvordan han husker den), så læs Oversigten over mordaftenen, set med Kyle Dentons øjne, „Tidsplan 3“, som ligger i appendikset.

Kyle Dentons historie (første version)

Vore protagonister vil sikkert begynde med at gå aftenen igennem minut for minut sammen med Kyle, mens de forsøger at presse ham. Men hvad Kyle Denton virkelig oplevede, og hvad han vil/kan fortælle spillerne er to vidt forskellige ting. Kyles umiddelbare historie er som følger (alle tider er cirkatider):

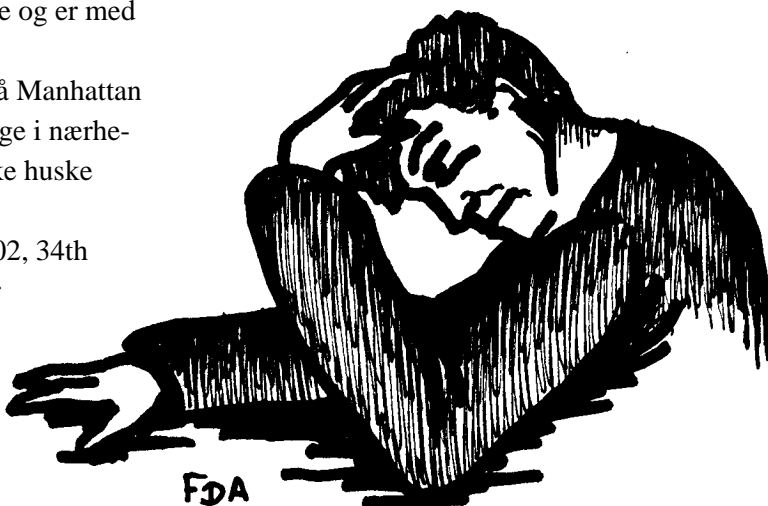
- 20.00** Kyle ankommer til „The Lucky Five“, hvor han får temmelig meget at drikke. Han ryger også en lille bitte smule hash. Det smager godt. Kyle er alene. (hvis spillerne presser på allerede her, kan de nok godt få Kyle til at indrømme, at han røg en del mere end en lille smule hash)
- 21.00** Kyle har nu drukket noget mere og er med hans egne ord „pisse stiv“.
- 21.15** Kyle tager hen til bygningen på Manhattan for at besøge en ven, der bor lige i nærheden (hvor præcist kan Kyle ikke huske længere)
- 21.50** Som Kyle går forbi nummer 102, 34th Street synes Kyle, at han hører nogen kalde på ham oppe fra en lejlighed. Døren til bygningen står åben, og Kyle går op.

- 22.00** Kyle kommer op til lejligheden. Døren står åben, men der synes ikke at være nogen hjemme, så Kyle træder indenfor. Der er ingen.
- 22.05** Kyle får lyst til at gå på toilettet. Det gør han så, men før det når han lige at finde en halv flaske vodka, som han drikker.
- 22.15** Kyle kommer ud fra toilettet, og nu ligger der lige pludselig en mand på gulvtæppet og ser ud til at sove. Kyle overvejer, om han skal vække manden, men han ser ikke ud til at have det så godt.
- 22.20** Lige pludselig kommer der nogle folk i kostumer eller uniformer eller sådan noget, og de er temmelig sure på Kyle, og så bliver Kyle lagt ned, og så husker han ikke så meget mere.

Som det sikkert fremgår af ovenstående har Kyle her virkelig koncentreret sig for at finde frem til denne fantastiske og totalt umulige løjnehistorie. Kyles idé med dette er ikke så meget, at han ønsker at lyve, men mere at han reelt ikke husker så meget og har brug for at samle tankerne. Og, nåja, går den så går den. Men Kyles historie har vist alt alt for mange huller til, at spillerne selv med meget god vilje kan få sig selv til at tro på den.

Hvad Kyle Denton vil sige:

Set fra Kyles synsvinkel er der to væsentlige forskelle mellem den virkelige historie og den, han

FORHØRET

vil fortælle til at starte med: For det første vil han sige, at han var alene i lejligheden (det er stort set det samme som at dømme sig selv, men så klar i hovedet er Kyle heller ikke), og for det andet vil han undlade at sige andet om politimændene, end at de ankom på eet eller andet tidspunkt og lagde Kyle i håndjern. Punktum.

Udover dette kommer problemerne medført af Kyles nuværende tilstand, det vil sige træt, fuld, skæv og deprimeret. Helt konkret betyder det følgende: Indtil spillerne har gjort noget seriøst for at desintoksikere knægten (give ham cirka syv kopper kaffe i træk, for eksempel, eller få ham til at kaste op, eller hvad de nu ellers måtte finde på af teknikker), er Kyle Denton stort set ude af stand til at sige noget som helst, der giver nogen mening. Her er gamemasteren fri til at

hygge sig med at give spillerne kryptiske mumle-beskeder om alt og ingenting, eller måske netop om noget relevant. Det formodes, at vores hovedpersoner gør noget seriøst ved Kyles miserable tilstand. Når det er gjort, kan Kyle så småt begynde at se igen, og han kan sige et par sammenhængende ord, uden dog at være klar nok til at kunne sige en hel sætning. Gennem det meste af scenariet vil Kyle have

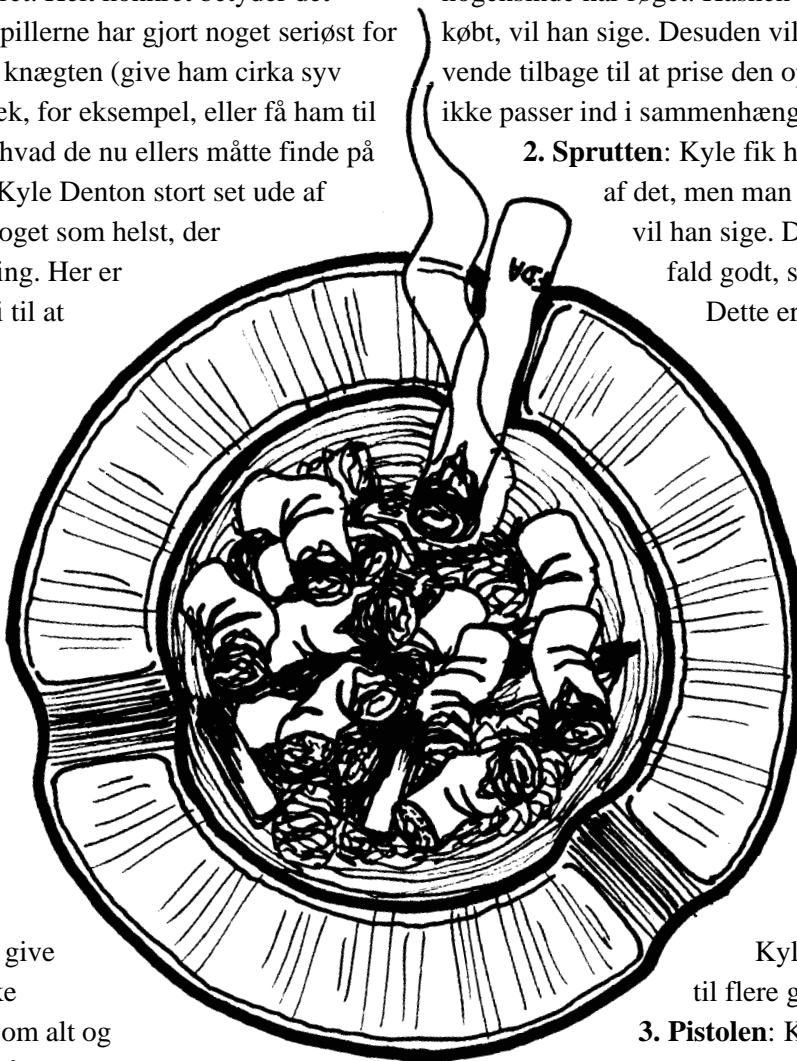
problemer med at tale ordentligt, han vil indlede pludselige emneskift, han vil have meget svært ved at koncentrere sig om noget længere end et par minutter ad gangen, han vil umotiveret blive yderst deprimeret eller på den anden side enormt glad for eet og andet (dog mest det første).

I sine forklaringer vil Kyle til at starte med at fokusere på følgende punkter:

1. Hashen, som virkelig var den bedste hash, Kyle nogensinde har røget. Hashen havde Kyle selv købt, vil han sige. Desuden vil Kyle umotiveret vende tilbage til at prise den oplevelse, selvom det ikke passer ind i sammenhængen overhovedet.

2. Sprutten: Kyle fik helt bestemt for meget af det, men man lever kun een gang, vil han sige. Den smagte i hvert fald godt, specielt vodkaen.

Dette er endnu et emne, som

Kyle bør vende tilbage til flere gange under forhøret.

3. Pistolen: Kyle hader pistoler.

Faktisk er Kyle mere eller mindre pacifist, siger han selv. Han kunne aldrig have skudt nogen med en pistol, ergo er han uskyldig. Kyle kan efter sigende ikke huske, hvorfor han havde pistolen i hånden, eller hvor den skulle være kommet fra. Men det er bestemt ikke hans egen.

4. Ofret: Kyle aner ikke, hvem det er. Det er ærlig snak. Hvis spillerne giver Kyle navnet på ofret, vil

Kyle stadigvæk ikke fatte en brik. Kyle Denton ved simpelthen ikke, hvem Frederic John Clarence er. Ej heller ved han, hvem Howard Johnson er, og Kyle har aldrig hørt om The New Republicans.

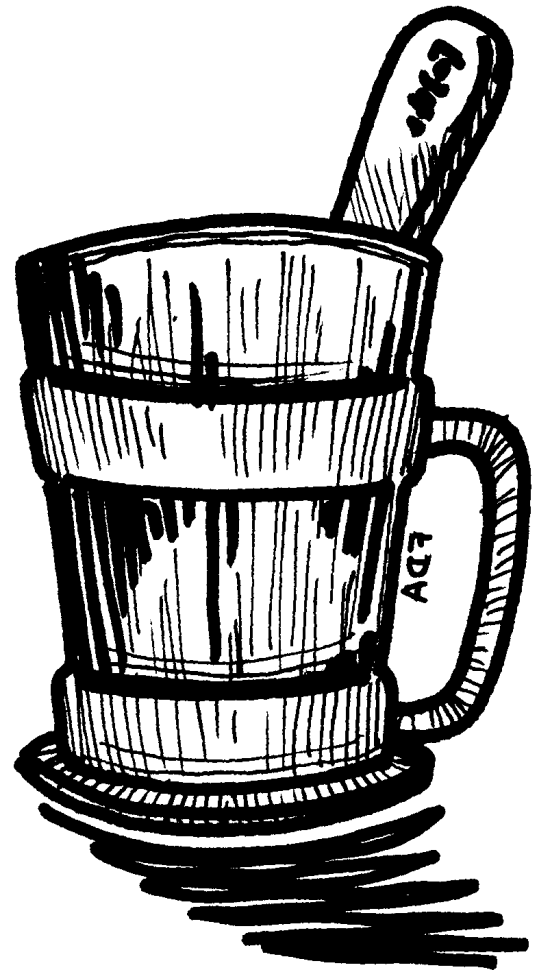
5. Mordet: Kyle kan godt se, at der er mange ting, der peger på ham, men det var altså ikke ham, der gjorde det, vil han hårdnakket og stædigt blive ved og ved med at påstå, selv når spillerne forsøger at tricke ham til at spytte ud med det. Faktisk vil denne ene påstand være Kyles slogan hele scenariet igennem, så spillerne og gamemasteren må hellere vænne sig til det med det samme. Kyle Denton vil blive ved og ved og ved og ved med stædigt at nægte, at han skulle have haft noget som helst at gøre med noget mord. Kyle vil ikke kunne forsvare sig mod alle spillernes beskyldninger (til at starte med i hvert fald), og han vil have alle beviserne imod sig, men han vil aldrig sige lige ud, at han har dræbt Frederic John Clarence. Som undskyldninger for dette vil han i stedet fremtyde, at han hader våben, at han aldrig har slået en flue ihjel, at han ikke kan klare synet af blod, og hvad gamemasteren nu finder passende i samme stil.

De typiske spørgsmål

Der er nogle klassiske spørgsmål, som vores hovedpersoner næsten garanteret vil stille som noget af det første, udover at de sikkert har tænkt sig igen og igen at gennemgå hele aftenens forløb med Kyle, indtil alt står klart for dem. Herunder gennemgås et par af de klassiske åbnings-spørgsmål.

Dræbte du Frederic John Clarence?

Nej, helt klart nej, og igen nej, og mere nej, og forresten nej. Kyle vil aldrig acceptere at skulle tilstå et mord, som han ikke har begået, og som han ikke i sine vildeste fantasier kunne finde på at begå. Selvom Kyle står svagt i forhold til pc'erne og loven i det hele taget, vil han blive ved med at finde undskyldninger for, hvorfor han ikke kunne have begået mordet, eller hvorfor det ikke kunne være ham, selvom disse undskyldninger er nok så tynde.

Var i mere om det?

Igen: Nej, nej, nej, i hvert fald indtil videre. Kyle skal lige have tid til at finde ud af, at han egentlig er blevet grusomt røvendt af Robert og Alfred, og at han rent faktisk ikke var alene, før han vil begynde at sige noget om dette. Men han skal nok senere vende tilbage til dette punkt, når spillerne så småt får nedbrudt ham eller har fået hans tillid.

Er det din pistol?

Nej, Kyle hader pistoler og våben i det hele taget. Hvis han bliver presset nok af pc'erne kan han til nøds tilstå, at det velsagtens var hans pistol, men kun hvis spillerne virkelig er grumme og væmmelige. Ellers vil Kyle påstå, at han ikke aner, hvilken pistol, spillerne taler om (hvilket ikke er helt forkert), eller at han fandt den på gaden og ville levere den tilbage til politiet (eller en anden fuldstændig idiotisk undskyldning), eller at han ikke kan huske det.

FORHØRET

Kendte du Frederic John Clarence?

Her er svaret ganske simpelt: Kyle har set navnet een gang i en avis uden egentlig at have fattet, hvad det hele drejede sig om. Han aner ikke, hvem hverken Frederic John Clarence eller Howard Johnson er.

Udover disse temmelig almindelige spørgsmål må gamemasteren selv tænke sig til den myriade af bi- og under-spørgsmål, som spillerne kan finde på at stille. I den sammenhæng er det en god idé, hvis gamemasteren på forhånd tager stilling til, hvordan han/ Kyle vil tackle presset fra spillernes side og de mange spørgsmål, som Kyle Denton i realiteten ikke har noget ordentligt svar på.

Den dramatiske synsvinkel

Det ideelle for denne første fase af scenariet er, at den varer cirka een til halvanden time, og at spillerne efter den tid har fået spillet sig godt ind i deres roller, så de derefter kan komme igang med de egentlige diskussioner og konflikter. Efter denne første del skulle spillerne også gerne have en nogenlunde idé om, hvad alt det her går ud på og kommer til at gå ud på: Kyle Denton vil ikke tilstå mordet på Frederic John Clarence uden videre, så nu bliver karaktererne nødt til at øge presset.

For at give spillerne endnu et incitament for at presse på, vil det passe godt ind, hvis Kyle Denton rent faktisk fortæller spillerne noget, som skaber udvikling i historien, og som giver vore hovedpersoner grund til at tro, at der er mere at hente i Kyle Denton end hash-snak og drukviser.

For historiens udvikling og for at opretholde spændingen bør følgende oplysning gives til spillerne, når de har fået Kyle Dentons første forklaring, eller når det passer bedst ind i sammenhængen:

Kyle Denton var ikke alene i lejligheden, da de

dræbende skud faldt. Der var to andre mænd. Dette bør Kyle selv forklare for den af karaktererne, som han umiddelbart kommer bedst ud af det sammen med. Den psykologiske årsag er - hvis man vil finde een - at Kyle godt kan se, at hans første historie ikke holder en brik, og at han er nødt til at bevæge sig væk fra fiktionen og hen mod det, der virkelig skete.

Efter denne information har ramt spillerne, og de nu kan starte forfra med at gruble over, hvordan det hele gik for sig, kan gamemasteren gøre sig klar til at gå til anden del af scenariet, hvor diskussioner, konflikter, nye indicier og flere mystiske rapporter for alvor bringer historiens protagonister i ilden.

4 Komplottet

I denne del af scenariet begynder billedet at ændre sig. Det er her, Kyle Denton i karakterernes øjne formodentlig går fra at være en skyldig og koldblodig morder til et offer for et fælt og udspekuleret komplot. Samtidig er det herfra, karakterernes forskellige holdninger og ideologier begynder at besværliggøre samarbejdet imellem dem. Endelig er det i denne del, at spillerne får brikkerne til at samle størstedelen af det puslespil, som for det meste bygger på Kyle Dentons noget upålidelige forklaringer.

Udover Kyle Dentons chok-udtalelse om, at der var andre personer i lejligheden på mordaftenen, må spillerne også forholde sig til en hel række nye inputs: flere rapporter og papirer, en ny (men stadig ikke helt ærlig og komplet) historie fra Kyles side samt visse andre personers roller i mordgåden. Herunder gennemgås først de nye handouts, som spillerne kan få udleveret. Derefter beskrives de mulige samtaler, som karaktererne kan indlede med stykkets andre aktører. Endelig vender vi tilbage til plottets fokus, Kyle Denton, og hvad han i denne omgang kan byde på af overraskelser.

Dramatisk set er formålet med denne del af scenariet at sætte de fleste brikker på plads (men dog ikke dem alle) og at øge intensiteten i scenariet, som spillerne roligt men

sikkert kæmper sig frem mod klimakset. Game-masterens rolle bliver også her mere varieret og alsidig, eftersom han sandsynligvis skal til at inkarnere flere bipersoner, mens han stadigvæk kontrollerer Kyle Denton og dennes fortsatte humørsvingninger og stigende fortvivlelse. Den store udfordring for gamemasteren bliver dog især at holde de forskellige instansers forskellige historier adskilt, alt imens han ikke må lade sin behandling af Kyle Denton påvirkes af karakterernes nye viden. Det er ingen let opgave, for herfra får historiens hovedpersoner nye inputs/ informationer at spille på, som Kyle Denton intet aner om.

Karaktererne får mere krudt at skyde med, mens Kyle Denton bliver mere og mere forsvarsløs, og den magtbalance skal gamemasteren hele tiden have in mente i det følgende.

Flere rapporter, papirer (og andet)

Som Sam Ferris nævnte det for karaktererne, inden de gik i krig med Kyle Denton, kan de rekvirere flere forskellige og dugfriske dokumenter efter cirka en time. Dem bør spillerne naturligvis selv tænke på at bede om, når de mener, at tiden er inde. Igen er der nogle få guldkorn at hente for spillerne blandt en masse nytteløse informationer, men hvor de første artikler og papirer overordnet skulle give

FORHØRET

Sullivans historie

Hvis spillerne under forhøret vil i kontakt med Josefine Sullivan, må de først overbevise NYPD om, at det er temmelig vigtigt. Sullivan er taget hjem og ligger i sin seng og sover. Politikvinden kan forklare årsagen til hendes tilføjelse på Richie Waldersons vidneudsagnsrapport. Den skyldes som beskrevet, at hun ikke finder det afhørte vidne troværdigt. Kort opsummeret bygger hendes skepsis på vidnets (underboen Thomas Whittaker) beskrivelser af de lyde, han hørte fra sin lejlighed. Da Sullivan inspicerede Thomas Whittakers lejlighed klokken omtrent kvart i elleve, fandt hun det relevant at tænde for fjernsynet for at bekræfte vidnets udsagn om, at han sad og så Casablanca, da de dræbende skud faldt. Her bemærkede betjenten, at der var skruet usædvanlig højt op for lyden; Så højt, at hun ikke selv kunne høre, hvad der foregik på etagen ovenover, selvom der var rigelig med larm fra politifolk med mere. Da hun konfronterede vidnet Thomas Whittaker med dette, havde han tydeligvis svært ved at høre, hvad betjenten sagde. Udfra dette konkluderer Sullivan, at Whittaker umuligt kan have hørt Kyle Denton sige noget som helst til nogen som helst på mordtidspunktet, selvom han måske nok kan have hørt skuddene. Det ville derfor være forkert uden videre at acceptere vidnets forklaring, som Richie Walderson gør det i sin rapport.

spillerne en baggrundsviden om situationen, er de nye handouts' formål at give spillerne mere konkrete og detaljerede informationer om selve mord-aftenen. Spillerne får nu et mere nuanceret billede af aftenen, og modsætningerne mellem Kyles og alle andres udtalelser bliver tydelige. Lad os se på, hvad spillerne specielt skal lægge mærke til:

Handout 4: Vidneudsagnsrapporten: Denne rapport er stort set falsk fra ende til anden. Den er udarbejdet af een af forbrydernes med-sammensvorne, og den adspurgte er ligeledes med i forbrydelsen. Idéen set fra skurkenes side er naturligvis at have et nogenlunde vedderhæftigt vidne til episoden, som vejer tungere end Kyle Dentons mulige udtalelser. Men der er huller i forklaringen, og det er dem, spillerne skal finde. Det, som spillerne bør slå ned på, er underboens udtalelse om, at døren åbnes af Clarence, hvorefter han bliver skudt. Det bør undre spillerne, at Clarence skulle have været i lejligheden alene og først, eftersom det oprindeligt var ham, der havde et møde med nogle andre personer i lejligheden, og eftersom lejligheden desuden ikke tilhører ham. Spillerne bør ligeledes stille spørgsmålstegn ved den tid, der går, fra Clarence efter sigende åbner døren til han bliver skudt, set i forhold til hvor politiet finder liget. Først at vade ind i dagligstuen er ikke den almindelige reaktion for en person, der først ser Kyle Denton, sandsynligvis til og med med en pistol i hånden.

Udover dette kommer det faktum, at en anden politibetjent (Josefine Sullivan) ligeledes stiller spørgsmålstegn ved vidneudsagnet. Hvorfor hun gør det, beskrives ikke konkret, men spillerne har naturligvis mulighed for at tage sig en snak med Josefine Sullivan selv.

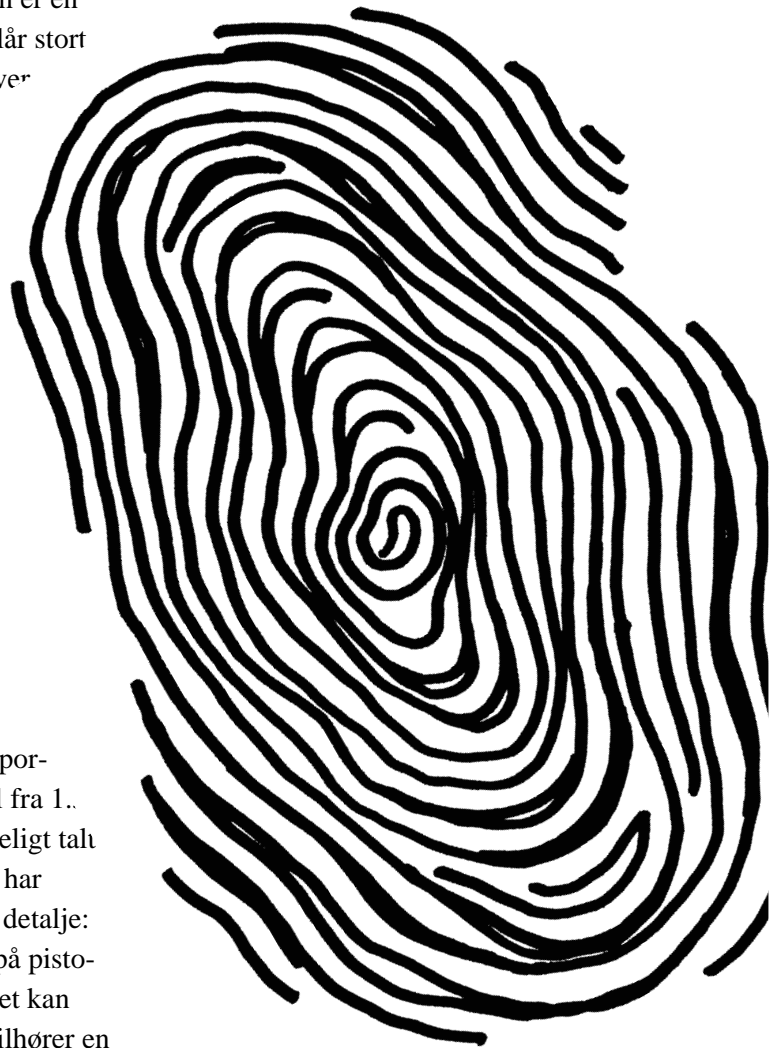
Handout 5: Gerningsstedetsrapporten: Her er der især tre detaljer, som spillerne skal lægge mærke til: For det første hvor belejligt det er, at Walderson og Satcher er „lige i nærheden“ af gerningsstedet, som de får opkaldet fra Centralen. Walderson og Satcher ankommer længe før alle andre og gør altså sig selv til stort set eneste vidner

fra officiel side. Anden detalje: Den tid, der går, fra underboen Thomas Whittaker først hører skud, til de to betjente ankommer. Der går cirka 17 minutter, under hvilke den mistænkte stort set ikke har bedrevet en pind. Han har ikke rokket sig ud af flækken. Han er åbenbart bare blevet stående. Det burde fange spillernes opmærksomhed. Sidste detalje: Ud fra Walderson og Satchers beskrivelse af Kyle Denton skulle man tro, at manden er en psykopat. Efter sigende sparker han og slår stort set konstant, hvorfor politibetjentene bliver nødt til at give ham nogle tæsk. Men ud fra spillernes egne erfaringer burde de have indtryk, at: 1. Kyle er den aggressive type og arrestationstidspunktet været så skæv og fuld, at engang ville kunne løfte ve. Igen er der altså en del elementer, der bare ikke vil passe sammen. Kyle går for spillerne ud på at opdage

Handout 6: Våbenteknisk rapport på 9mm pistol: Igen skal spillerne lægge mærke til tre pudsige detaljer: Som det første er der afstanden, som våbnet blev affyret fra. Det står mellem linjerne i rapporten, at en person, der affyrer denne pistol fra 1. meters afstand, nødvendigvis og bogstaveligt talt får blod på hænderne. Men Kyle Denton har hverken blod på hænder eller tøj. Anden detalje: Der er fundet spor af andre fingeraftryk på pistolen. Det kan være en tilfældighed, men det kan også betyde, at pistolen i virkeligheden tilhører en anden, og at Kyle Denton bare har fået den i hænderne. Sidste detalje: Serienummeret er filet af, hvilket virker som lige lovligt meget ulejlighed for en person som Kyle Denton, der ikke virker specielt professionel indenfor morderfaget. Det tyder også på, at morderen helst vil undgå, at man sporer våbnet tilbage til forhandleren og dermed også våbnets retsmæssige indehaver. Alt i alt tyder disse indicier på, at der i særdeleshed var andre personer til stede i lejligheden på mordaftenen, og

at Kyle Denton måske bare er en brik. Men som sagt: indicierne peger måske nok i den retning, beviserne peger stadigvæk på Kyle.

Handout 7: Indhold af Kyle Dentons lommer ved arrestation: Dette er et billede af lommerne med for helhedsbilledets skyld. Klik her for at hente

her, hvor de har fundet de rester, som spillerne kan få nyt ud af. De har afkræftet deres teorier: Kyle har ikke mindre end to æsker tændstikker og en eengangslighter i lommerne, da politiet finder ham. Den ene æske tændstikker har Bill Tyler lagt der sammen med hashen for at være på den sikre side, men nu kan det tværtimod komme til at virke mistænksomt, at Denton skulle vade rundt omkring med så meget ild. Mere er der

FORHØRET

egentlig ikke at hente her. Alt andet i Kyles lommer er rene vildspor. Gamemasteren er velkommen til selv at finde ud af, hvem telefonnumrene i henholdsvis Kyles og Clarences tegnebog tilhører. De har i hvert fald intet som helst at gøre med scenariet.

Konklusioner: Spillerne bør efter disse nye (og sidste) inputs udefra kunne se et tydeligere billede af mordaftenen. De bør kunne se, at Kyle Denton med al sandsynlighed ikke var i stand til at skyde Frederic John Clarence. De bør kunne tyde, at der næsten med garanti var andre mennesker til stede i Sandra Torreses lejlighed på mordtidspunktet. De bør kunne slutte, at mordet på politikerens ikke var et impulsford men en planlagt og velovervejet handling, og at Kyle Denton mere er et offer end en drabsmand.

Ofret Kyle

Desværre for vores helte handler deres opgave ikke om at finde frem til sandheden. Den handler om at få mistænkte, Kyle Denton, biltyv og hashvrag, til at acceptere, at han er skyldig i mordet på politikerens Frederic John Clarence og helst få hans underskrift på det. I den sag har spillerne endnu lang vej at gå. De står nu med informationer, der tydeligt peger på, at Kyle Dentons udtalelser indtil videre har været ren og skær vrøvl og løjn. Nu drejer det sig om at knække manden, at få ham til at bryde sammen, at få ham til at tilstå. Eller gør det?

Herfra begynder karakterernes forskellige motiver og ideologier at skabe konflikt imellem dem. Mens nogle vil være overbevist om, at Kyle er skyldig, indier eller ej, vil andre gøre alt for at få staklen frikendt. Disse konflikter skal smitte af på forhørets gang, og i denne del af scenariet er det gamemasterens opgave ud fra Kyle Dentons udsagn at få karaktererne til at tvivle så meget som muligt, at give dem tvetydige forklaringer, så de bliver nødt til at granske deres karakterers personlighed for at tage stilling til Kyles skyld eller uskyld.

Kyle er nu formodentlig blevet klar nok i hjernen til at huske, hvad der egentlig skete på mord-aftenen. Herunder skal vi først og fremmest se på, hvor meget af det, han tør og vil sige videre til spillerne. Derudover skal jeg forsøge at lægge nogle retningslinjer for, hvordan Kyle og hele denne scene dramatisk set skal spilles.

Hvad Kyle Denton vil sige

I denne omgang vil Kyle indkorporere sine to „venner“ fra The Lucky Five i historien, medmindre spillerne selvfølgelig har båret sig så elendigt ad, at Kyle ikke er blevet presset overhovedet, og han derfor føler, at hans første historie holder stik. Kyle vil stadigvæk ikke umiddelbart beskrive de to politimænd (Morgan Tyrone Satcher og Richie Walderson) som de sadistiske slyngler, de er, dels af frygt for de to strissere og deres trusler mod Kyle, dels af frygt for spillerne og deres embedes natur. Men hvis spillerne får presset Kyle nok, eller hvis de vinder hans tillid på een eller anden måde, vil den unge mistænkte forklare hele forløbet, som han oplevede det. Spillerne burde på nuværende tidspunkt allerede have grund til at mene, at enten Satcher, Walderson eller underboen Thomas Whittaker er involveret i affæren, og de vil derfor sikkert bringe forhøret ind på disse baner. Men mere om dette under afsnittet om den dramatiske synsvinkel på denne del af scenariet.

Kyle Denton er i hvert fald parat til at give den sande forklaring nu, alt efter hvad han nu husker. Det vil sige, at gamemasteren gennem Kyle kan give forhørsekspertene „oversigten over aftenen fredag d. 12.03.1997 set med Kyle Dentons øjne“ (**tidsplan 3**), med nogle få undtagelser og i forhold til nogle simple parametre:

For at tage de sidste først er det væsentlige, at informationerne strengt taget skal trækkes ud af Kyle som tænder ud af råddent tandkød (ikke så svært endda men yderst smertefuldt for patienten).

Spillerne skal hente oplysningerne selv, Kyle diskner ikke op med hele historien sådan uden videre (udfra et psykologisk perspektiv er Kyle stadig i chok over alle de ubehageligheder, han har været igennem, samtidig med at han ikke stoler på spillerne og af natur er ultra-anti-autoritær). Et andet parameter er, at Kyle endnu har nogle sorte pletter hist og her. Hvilke må gamemasteren selv hygge sig med at udnytte, så længe Kyles tågethed skaber tvetydighed i hans udtalelser. Idéen er udelukkende at holde spillerne hen, at holde spændingen oppe og aldrig at give protagonisterne et klart og eentydigt billede af situationen.

I beskrivelsen af aftenen vil Kyle undlade nogle ganske få elementer: Han vil helst ikke ind på nogle andre forklaringer om politimændene, end at

FORHØRET

de lagde ham i håndjern, og det var det. Kyle vil ikke uddybe situationen og vil overfor eventuelle skarpe spørgsmål undskylde sig med, at han ikke rigtig kan huske, hvad der skete på det tidspunkt. En anden detalje, som Kyle ikke vil ind på, er hvordan han fik pistolen i hænderne til at starte med, og hvorfor man fandt Frederic John Clarences tegnebog og Rolex-ur i Kyles lomme. Kyle vil hårdnakket nægte ethvert kendskab til pistolen såvel som Clarences ejendele. Overfor direkte spørgsmål vil Kyle igen påstå, at han ikke rigtig husker situationen.

Bortset fra disse specifikationer følger Kyles forklaringer den oversigt, som er gengivet i appendikset.

Den dramatiske synsvinkel

Objektivt set begynder et komplot at tage form i denne del af scenariet. Hvis man ser med upartiske øjne på de forskellige papirer og på Kyle Dentons udtalelser, giver historien stort set mening, og indiciene taler til Dentons fordel. Alligevel kunne han stadigvæk have begået mordet. Det er dels denne konflikt mellem beviser og indicier, som skal skabe spænding i denne del af scenariet.

Men konflikten kommer ikke kun udefra. Den skal også komme fra spillerne selv, der bliver nødt til at følge deres karakterers overbevisninger, hvor patetiske de end må være. Hvis karaktererne spilles ordentligt, og hvis gamemasteren formår at gøre billedet af mordaftenen tvetydigt nok, burde der være lagt op til åben krig. Det er også den spænding, der bør være i fokus her.

Gamemasterens opgave i denne anden del af scenariet er altså at lægge op til karakterernes overbevisninger gennem især Kyles udtalelser og handlinger, mens han fører spillerne sikkert mod et klimaks, der nødvendigvis må blive et opgør mellem forskellige holdninger og følelser. Mener gamemasteren, at Kyle virker for uskyldig i alle

spilleres øjne, bliver Kyle måske pludseligt aggressiv/ flabet. Virker Kyle endnu skyldig i spillernes øjne, kan gamemasteren gøre ham mere patetisk og sårbar.

I slutningen af denne anden del bør spillerne have næsten alle brikker til puslespillet. Spillerne kender måske ikke motivet til mordet (selvom de næsten kan gætte sig til, at det må være politisk), og de kan måske ikke helt regne ud, hvordan mordet præcist er blevet begået, men de ved, at Kyle Denton kun var en del i et større spil. For at introducere det kommende klimaks og for ligesom at afrunde „efterforskningsdelen“ af scenariet, kan gamemasteren sidst i denne del introducere to nye informationer:

Kyle kan fortælle om de to politimænd Satcher og Walderson: At politimændene slog Kyle og sådan set terroriserede ham til at makke ret er i sig selv ikke noget bevis på noget som helst, men det underbygger Kyles historie. Det er valgfrit, om gamemasteren vil give spillerne denne information.

Den anden information er til gengæld ikke valgfri: Bedst som diskussionerne begynder at blive rigtig livlige, bør karakterernes chef Sam Ferris stikke hovedet ind i forhørslokalet og meddele spillerne, at FBI nu ikke længere kan holde på mandens advokat. Spillerne har cirka et kvarter til at få tiltalte til at tilstå på skrift, og så får de selskab af den type person, hvis eneste replik er „det ønsker min klient ikke at udtale sig om“. Så hvis FBI, partiformand Howard Johnson og spillerne vil have Kyle Denton dømt inden det næste årtusinde, skal der handles nu.

Der er lagt op til verbalt showdown...

5 Opgøret

Historiens protagonister har nu cirka et kvarter til at presse en tilståelse ud af en ung mordtiltalt, der efter at være blevet psykisk og måske også fysisk angrebet af fem forhørseksperters i længere tid er på randen til at falde om af træthed eller til at bryde totalt sammen. Spændingen kommer dog hovedsageligt til at bestå af, om protagonisterne overhovedet vil have tiltaltes tilståelse, om de tror på Kyle Dentons skyld i mordet på en politiker, der efter al sandsynlighed var kommet til at rage uklar med sine egne partifæller.

Herunder gennemgås tre aspekter: For det første Kyle Dentons sidste reelt betydningsfulde ord i hele denne sørgelige sag; for det andet spillernes endelige diskussion set i lyset af karakterernes personlige udgangspunkter og beviser og indicier i sagen; for det tredje det ideelle klimaks set ud fra en udelukkende dramatisk og historiemæssig synsvinkel.

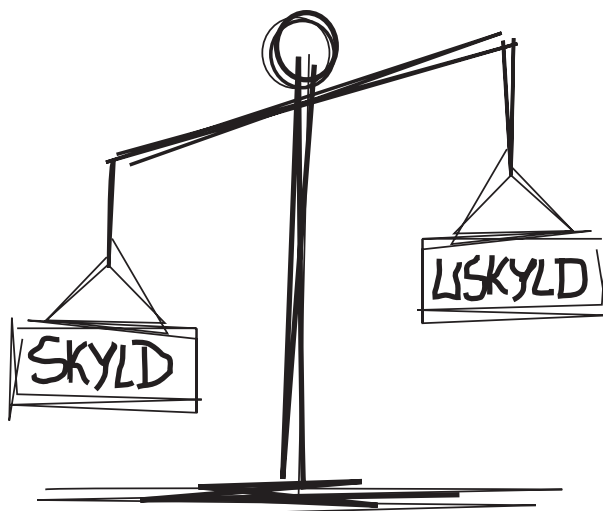
Tilståelsen

Kyle Denton må formodes på nuværende tidspunkt at være så træt, at han er ligeglad. Det er langt fra ualmindeligt i traditionelle forhør, at tiltalte efter nogle timer i ilden simpelthen tilstår af træthed eller af fortvivlelse ud fra den logik, at det er det eneste, der kan få dem til at slippe for dette helvede. Hvor usandsynligt det end kan synes, at en person der hårdnakket, igen og igen og igen påstår sig uskyldig, pludseligt ændrer sin udtalelse til „skyldig“, så er det nu engang ganske almindeligt i den slags sager. Denne sag er ingen undtagelse.

Hvis gamemasteren har gjort sit job ordentligt og spillerne ellers har været med på legen, så er

konflikten nu mellem karaktererne internt og ikke mellem karaktererne og Kyle Denton. Derfor vil det ikke ødelægge spændingen, at Kyle når det passer gamemasteren bedst erklærer, at han nok skal underskrive sin tilståelse, hvis bare FBI-folkene derefter vil lade ham være i fred. Tværtimod bør denne udtalelse sætte tingene endnu mere på spidsen. Nu er der reelt ingen hindring for, at spillerne kan komme hjem i seng i en fart, med et klap på skulderen fra Sam Ferris og Howard Johnson og en afleveret tilståelse. Ingen hindring andet end karakterernes egne moralske overbevisninger.

Fra nu af handler det altså udelukkende om, at spillerne skal blive enige. Skal Kyle Denton dømmes og Howard Johnson have ret i, at der går for mange farlige kriminelle rundt på gaderne, eller skal Denton gå fri (i hvert fald midlertidigt) og Johnsons modstandere have ret i, at partiformanden er en fascistoid psykopat?

FORHØRET

Dommens præmisser

Der er beviser, der alle peger på Kyle Dentons skyld. Der er udtalelser og indicier, der i det store hele peger på mandens uskyld. Der er fem forhørs eksperter, der hver har deres grunde til at dømmе eller frikende. Det er ikke længere et spørgsmål om rigtigt eller forkert. Det er et spørgsmål om tro.

1. Beviserne

- ✓ Kyle Denton blev fundet på gerningsstedet cirka 8 minutter efter de dræbende skud faldt
- ✓ Kyle Denton havde pistolen, hvorfra de dræbende skud blev affyret, i hånden
- ✓ Kyle Denton havde nogle af ofret Frederic John Clarences egendele i lommerne, blandt andet et rolex-ur og en tegnebog

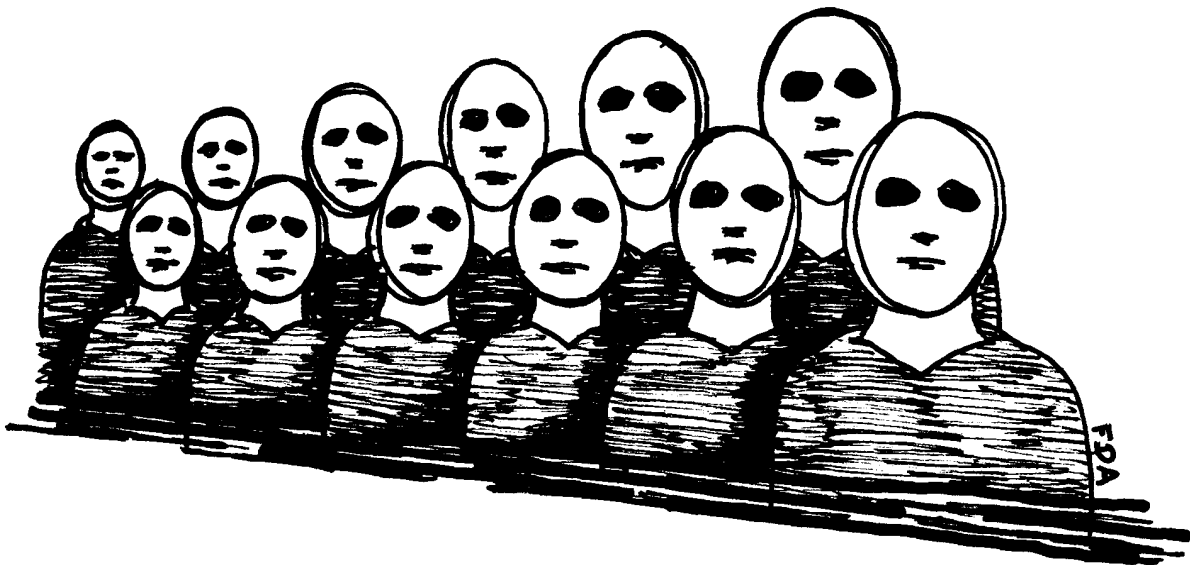
2. Indicierne for Dentons skyld i mordet

- ✓ Underboen Thomas Whittaker hørte Denton råbe ordene „Pengene! Nu!“ lige inden de dræbende skud faldt
- ✓ Kyle Denton er tidligere dømt og har en lang kriminel løbebane
- ✓ De først ankomne politimænd på gerningsstedet, Morgan Tyrone Satcher og Richie Walderson, forklarer, at Denton var meget aggressiv og flere gange forsøgte at slå og sparke dem

3. Indicierne mod Dentons skyld i mordet

- ✓ Denton synes ikke overordnet at være af nogen voldelig natur
- ✓ Denton var så fuld og skæv på mordtidspunktet, at han ville have haft svært ved at ramme ofret
- Denton burde have ofrets blod på tøjet grundet afstanden fra ofret, pistolen blev affyret fra
- Forskellige indicier og udtalelser fra Denton tyder på, at Denton ikke var alene på gerningsstedet på mordtidspunktet
- ✓ Denton har ikke noget egentligt motiv for mordet udover berigelse: Der synes til gengæld at være rigeligt med politiske motiver for mordet på Clarence
- ✓ Der gik omtrent ti minutter fra mordtidspunktet til politiet ankom, hvor Kyle Denton stort set ikke rørte en finger. Hvorfor?
- ✓ Der er blevet sat spørgsmålstejn ved underboen Thomas Whittakers vedderhæftighed
- ✓ Mordet virker planlagt, og Kyle Denton er bestemt ikke den planlæggende type
- ✓ ... og så videre...

Disse indicier og beviser, som spillerne har talt og læst sig frem til i løbet af forhøret, skal alle ses i forhold til karakterernes personlighed, ideologi og moral. Hver især bør spillerne have tydet informationerne gennem et filter tilsvarende deres karakters overbevisninger og konflikter med de

andre FBI-folk. I sidste ende er det derfor hovedsageligt karakterernes diskussioner og konflikter, der skal afgøre udfaldet af Kyle Denton Sagen. Selvom det måske fremgår tydeligt for spillerne, at Kyle Denton er uskyldig, er det karaktererne, der skal træffe en beslutning.

Det ideelle klimaks

Diskussionen raser i det lille forhørslokale. Mistænkte har lige givet op overfor de hårdføre FBI-mænd og er villig til at tilstå. Der ligger nok beviser på bordet til at sende Kyle Denton i fængsel for evigt. Men det handler ikke længere om beviser, indicier, tilståelser og forhør. Det handler om, at fem mænd skal blive enige på trods af deres forskelligheder. Det handler om, at de fem FBI-folk skal dømme eller frikende Kyle Denton. De har magten til at dømme ham, men de kan også vælge at tro på ham.

Som denne diskussion raser, går døren til forhørslokalet op med et smæld, og Sam Ferris - protagonisternes chef - træder ind i lokalet. „Advokaten er på vej. I har fem minutter. Det er nu eller aldrig. Skynd jer!“. Derefter skynder Ferris sig ud af lokalet igen for at tage imod Kyle Dentons advokat og om muligt holde ham tilbage et par sekunder mere.

Fire minutter og 24 sekunder senere går døren til forhørslokalet igen op, og ind kommer Sam Ferris fulgt af Kyle Dentons advokat. Advokaten, en høj mand med små runde briller og en sur lille mund løber hen til sin klient, mens han råber „Min klient nægter at udtale sig“. Derefter vender han sig mod spillerne og spørger stift: „Nå, er I tilfredse med jeres lille leg?“

Godt spørgsmål: Er vores helte tilfredse? Er de kommet til enighed i de fire minutter og 24 sekunder de havde, indtil adokaten kom drønende ind ad døren? Ligger der en tilståelse på bordet? Er Kyle Denton skyldig eller uskyldig? Hvad er dommen?

Epilog

Lige meget, hvad spillerne er blevet enige om kræver historien en afrunding. Selvom scenariet reelt ender med advokatens ankomst bør spillerne kende konsekvenserne af deres valg.

Som en mulighed kan gamemasteren vælge at rollespille en uvildig høring af karakterne hver især, op til Kyle Dentons retssag. Til det formål finder du i appendikset en *hørings-procedure* i form af en formular med en række spørgsmål til karaktererne. Idéen er, at du efter fire timers pinsler kan få hævn over dine spillere ved at udsætte DEM for afhøring een for een. En afhøring der vil tydeliggøre uoverensstemmelserne i deres syn på sagen. Men lad ikke de enkelte afhøringer trække ud; de er kun med som en afrunding.

Udover de personlige følger, som Kyle Denton sagen kan have for karaktererne, bør følgerne for Kyle Denton også nævnes: I appendikset finder du tre artikler, som kan fungere som en slags slutcitater. Handout 8 er avisartiklen, der beskriver dommen over Kyle Denton, hvori han kendes skyldig i mordet på Frederic John Clarence. I Handout 9 kendes Kyle Denton uskyldig i mordet på Frederic John Clarence grundet manglende overbevisende beviser. Handout 10 er den bløde mellemvej: Kyle Denton idømmes her en tidsubestemt behandlingsdom grundet sindssyge i gerningsøjeblikket og utilregnelighed. Det er op til dig som gamemaster at vurdere, hvilken artikel der svarer bedst på spillernes handlinger, diskussioner og konklusioner...

FORHØRET

Appendiks

Tidsplaner over aftenen d. 12.03.1997:

- 1: Som det virkelig hændte
- 2: Forbrydernes version
- 3: Set med Kyle Dentons øjne

Persongalleriet: Hvem er hvem?

Formular til høringsprocedure

Spillerintro: „New York, New York...“

- Spilperson: Chester Harris
- Spilperson: Dennis Zuchelli
- Spilperson: George Mulligan
- Spilperson: Gregory Summerhill
- Spilperson: Trevor C. Larson

Handout 1: Kyle Dentons kriminalattest

Handout 2A: Avisartikel om Clarence:
„Højre hånd får skidt under neglene“

Handout 2B: Avisartikel om Clarence:
„Frederic John Clarence fylder 50“

Handout 3A: FBI-fil om Howard Johnson

Handout 3B: Avisartikel om Johnson:
„Howard Johnson for retten... igen“

Handout 4: Vidneudsagnsrapport

Handout 5: Gerningsstedsrapport

Handout 6: Våbenteknisk rapport

Handout 7: Beslaglæggelsesrapport

Handout 8: Avisartikel: „Skyldig!“

Handout 9: Avisartikel: „Uskyldig?“

Handout 10: Avisartikel: „Psykotisk
morder kendes skyldig!“

Handout 11: Tilståelsesformular

Persongalleriet:

Hvem er hvem?

Kyle Denton

22-årig vaneforbryder med en allerede alenlang straffeattest og nøglepersonen i Forhøret. Kyle Denton er en typisk lømmel med den mest gængse kriminelle løbebane. Hans fysiske og psykiske karakteristika står mere detaljeret beskrevet i Handout 1.

Sam Ferris

Sam er FBI's New York afdelings ansvarlige. Sam er først og fremmest en kompetent mand, der vurderer professionalisme højere end alt andet. Sam Ferris er en praktiker, ikke en teoretiker. Han tror på at gøre, hvad der skal gøres, og så ikke tænke så meget på hvorfor. Det er alligevel som oftest noget, man ikke selv har kontrol over. Sam Ferris er en fair person, der vurderer sine medarbejdere ud fra objektive professionelle kriterier og ikke ud fra personlige holdninger. Sam Ferris er altid direkte i sine udtalelser og forsøger aldrig at krybe udenom eventuelle pinlige eller svære situationer.

Sam Ferris er 53 år gammel og går en tidlig død i møde. Ferris arbejder i et stressjob fra morgenstund til aften (og ofte natten med), men har heldigvis styrke nok til at ikke lade sig påvirke for meget. Sam Ferris er cirka 1m75 høj, er lettere overvægtig, har kort gråt hår og et lille overskæg. Sam Ferris har altid jakkesæt på. Sam Ferris er hysterisk ikke-ryger, men bærer over med de af sine kolleger, der virkelig ikke kan lade være. Politisk set er Sam republikaner, uden dog at være specielt overbevist.

Joseph Zimmermann og Bill Tyler

Joe og Bill er de såkaldte „bad guys“ i scenariet, selvom de blot handler på ordrer fra den egentlige skurk, Howard Johnson. Zimmermann og Tyler er de ærketypiske håndlangere: De er diskrete, de har den sjældne evne at undgå at gøre sig bemærket i enhver sammenhæng, de ligner den gængse amerikaner på alle punkter, men de er beslutsomme, hårde, loyale og alt i alt bare væmmelige. Joseph og Bill er tidligere blevet sat i sammenhæng med partiformand Howard Johnson, men ingen har kunnet bevise, at Johnson egentlig betalte de to forbrydere til at begå diverse forbrydelser for ham. Joseph og Bill har ofte været under mistanke fra politiet og FBI, men man har endnu ikke kunnet finde beviser mod dem. FBI har dog alenlange filer på begge personer.

Joseph Zimmermann er 40 år gammel, har kort sort hår, grå-grønne øjne og er lettere mørk i huden. Han er almindelig af bygning, har ingen specielle kendetegn og går i ganske almindeligt afslappet tøj. Han ligner stort set den typiske amerikanske mellemklassemand med kone, job, hus og hund. Bill Tyler er 36 år gammel, har brunt kort hår, brune øjne og er lettere overvægtig. Han går som regel i mørke bomuldsbukser, hvid skjorte og en mørk jakke. Han har ingen specielle kendetegn andet end at han bærer briller. Bill Tyler er ligeså anonym som sin medsammensvorne.

Joe og Bills rolle i scenariet: Det er højst usandsynligt, at spillerne nogensinde finder frem til de to forbrydere eller deres virkelige navne. Beskrivelser på de to forbrydere vil under alle omstændigheder være tvetydige eller ubrugelige, fordi de to profiler stort set passer på 70% af den amerikanske mandlige befolkning. Hvis spillerne alligevel skulle finde frem til de to forbryderes navne, vil det

Appendiks

kunne sige dem følgende: At Bill og Joe har været anklaget for at være Johnsons håndlangere, hvilket dog ikke beviser noget i sig selv. Det vil dog kunne give scenariets hovedpersoner endnu et hint til, hvem der står bag hele denne affære. Eftersom Bill og Joe er rejst under falske pas til Brasilien på mordaftenen, ligger det udenfor dette scenarios rammer, om man nogensinde finder frem til dem.

Morgan Tyrone Satcher og Richie Walderson

De to herrer er korrupte politimænd på partiformand Howard Johnsons betalingsliste. De har været under Johnsons beskyttende vinger i fire år og har flere gange været under mistanke af Internal Affairs afdelingen. Indtil videre er de blevet frikendt hver gang, men de er begge klar over, at det ikke kan blive ved. Derfor har de med Johnson besluttet, at dette skulle være deres sidste „sag“. De har aldrig før begået noget så drastisk som dette, men betalingen er også derefter. For deres hjælp i komplottet mod Kyle Denton og mordet på Frederic John Clarence får de hver nok til at kunne leve særdeles godt resten af deres liv for to almindelige politimænd.

Satcher og Waldersons rolle i scenariet: Under forhøret er Walderson og Satcher selv til debriefing hos politiet og bliver derfor meget svære at træffe for spillerne. Skulle spillerne insistere, vil de to politimænd kun fortælle, hvad de allerede har beskrevet i deres rapporter. De påstår, at de ved et tilfælde befandt sig tæt på gerningsstedet, da NYPD fik opringningen fra underboen Thomas Whittaker, og at de derefter fandt Kyle Denton med en pistol i hånden i Sandra Torreses lejlighed på Manhattan. I virkeligheden kender de to korrupte politimænd hele historien (jævnfør oversigten over mordaftenen). De vil selv under pres aldrig udlevere Howard Johnson af frygt for represalierne. Det ligger uden for scenariets rammer, om det vil være muligt at bevise politimændenes skyld i sagen, og de skal hovedsageligt bruges, hvis spillerne har behov for yderligere informationer om eet og andet.

Sandra Torres

Sandra Torres er ejeren af penthusejligheden på 102, 34th Street, hvor mordet på Frederic John Clarence blev begået. Hvis spillerne finder det absolut nødvendigt at tale med hende, kan de få fat på hendes telefonnummer gennem arbejdskolleger og familie. Hun bor for tiden på Hotel Bellevue i Paris, hvor hun er på forretningsrejse.

Sandra Torreses rolle i scenariet er meget begrænset. Hun er eksportansvarlig for et designtøjsfirma og har derfor al mulig grund til at eje en dyr penthusejlighed på Manhattan. Hun er 35 år gammel og ugift. Uvist af hende tog to politimænd for noget tid siden en kopi af hendes husnøgler, mens de under et påstået rutinecheck rodede hendes taske igennem. De to politimænd var selvfølgelig Satcher og Walderson. Onsdag den 10.03.96 tog Sandra Torres afsted på forretningsrejse til Frankrig, og hun forventes først hjemme igen lørdag den 20.03.96. Sandra Torres har absolut intet med mordet at gøre, og hun ved absolut intet, som spillerne kan have gavn af. Hun vil ikke selv finde på at fortælle om sin episode med de to politimænd, og hun vil alligevel være ude af stand til at give en beskrivelse af dem.

Josefine Sullivan

Frøken Sullivan kan meget vel gå hen og blive lidt af en nøgleperson i scenariet, hvis spillerne ønsker det. Josefine Sullivan er en af de andre politifolk, der var på gerningsstedet på mordaftenen. Hun er også den person, der i Richie Waldersons vidneudsagnsrapport (handout 4) nederst tilføjer, at hun er uenig med sin kollega. Mere overordnet er Sullivan (endnu) en ung idealist, der ikke er bange for at sige sine medarbejdere imod, hvis det i hendes øjne hjælper sagen.

FORHØRET

Thomas Whittaker

Thomas Whittaker er en ældre enlig herre, der er i en meget slem knibe. Thomas Whittaker bor på 34th Street 102, 9. sal, lige under Sandra Torreses lejlighed, lejligheden hvor politiet fredag den 12.03.1997 finder Frederic John Clarence dræbt. Det er Thomas Whittaker, der ringer til politiet, kort efter at de dræbende skud lyder. Det er også den gode underbo, der er eneste vidne til mordet. Men Thomas Whittaker er ligeså medskyldig i mordet på John Clarence som de to politimænd Walderson og Satcher. Han aflægger et falsk vidneudsagn, velvidende at det ikke var Kyle Denton, der dræbte ofret. Dette gør Whittaker af diverse årsager, som egentlig ikke er relevante for scenariet, men som kan opsummeres til, at han er under pres fra morderne Zimmermann og Tyler.

Hvis spillerne kontakter Whittaker (han er at finde hos sin søster Maria, hvor han hellere ville tilbringe natten end hjemme hos sig selv), kan han presses til at trække en af sine udtalelser tilbage. Hans historie er stort set den samme som den, der er beskrevet i vidneudsagnsrapporten, men hvis spillerne presser på i forhold til betjent Josefine Sullivans udtalelser, indrømmer Whittaker, at han alligevel ikke er så sikker på, at han hørte Kyle Denton råbe ordene „Pengene! Nu!“, som han ellers påstår i Richie Waldersons rapport. Han er stadig sikker på, at han ville kunne genkende morderens stemme, men kan have taget fejl hvad angår de præcise ord. Mere har Whittaker ikke at tilføje til sin forklaring.

Øvrige biroller:

Statens demokratiske senator Joan Summerhill vil bare have dømt mistænkte i en fart for ikke at virke inkompetent i sine vælgeres øjne. For hende er det selvfølgelig bedst, hvis det lykkes spillerne at bevise, at mistænkte er uskyldig, men det synes umiddelbart umuligt i forhold til de slående beviser. Nøgleordet for Joan Summerhill er effektivitet og hurtighed, så hun ikke taber for meget ansigt overfor sine vælgere.

Partiformand Howard Johnson har allerede vundet sin kamp. Han har gennem mordet på Clarence bevist, at der virkelig må gøres noget ved den forfærdelige gadekriminalitet, som er hans politiske prioritet. Samtidig har han fået stoppet sin farligste fjende, Frederic John Clarence. Dømmes Kyle Denton også får Howard Johnson fuld valuta for sine penge. Dømmes Denton ikke, kan Johnson altid anklage den nuværende senator for at være blød, for at beskytte de kriminelle, for ikke at gøre sit job ordentligt. Men det vil ikke være ligeså godt som en hurtig dom.

Naboen Reginald Wonsworth, som spillerne kan indkalde til samtale, ved absolut intet om noget som helst. Han er blot en pensioneret forsker, der er Sandra Torreses nabo. Han kan fortælle, at han på mordaftenen var til bridge, som han er det hver fredag aften. Dette har han adskillige vidner på. Han kan selvfølgelig også sige eet og andet om Sandra Torres, hvis det kan have interesse for spillerne. Overordnet spiller Wonsworth ingen som helst rolle i scenariet.

Ofret Frederic John Clarence er vores histories nøgleperson, eftersom han er til grund for hele affæren og Kyle Dentons ulykke. Handouts 2A og 2B siger vist alt, hvad der er at sige om Clarence. Han er bare en nysgerrig politiker, der kom til at stikke næsen lidt for langt frem og fandt nogle beviser på sin egen partiformands skyld, som han aldrig skulle have fundet.

Appendiks

Tidsplan 1

Som det virkelig hændte

- 20.00** Kyle Denton besøger som hver fredag sit stamværtshus „The Lucky Five“. Denne aften skal han mødes med de nye venner Robert og Alfred (Bill Tyler og Joseph Zimmermann), som har lovet ham at medbringe noget specielt lækkert hash.
- 20.30** Kyle Denton mødes med Robert og Alfred, og der bliver fyret op under hashen og whiskyen.
- 21.15** Kyle Denton begynder for alvor at blive skæv af den hash, som Robert og Alfred har medbragt. De lover Kyle mere af det samme stof, hvis bare han lige gider at følge med dem et øjeblik. Kyle Denton er nu for påvirket til overhovedet at kunne andet end at nikke med hovedet og smile dumt. Robert og Alfred går ud af baren først „for at hente bilen“, og Kyle Denton går ud alene kort efter.
- 21.45** Joseph Zimmermann, Bill Tyler og Kyle Denton ankommer til Penthouse lejligheden på 102, 34th Street, Manhattan, 10. sal. Kyle Denton er for skæv (og fuld desuden) til at lægge mærke til noget som helst andet end gutterne Robert og Alfreds lovninger om mere hash. Kyle Denton bliver smidt ud på badeværelset med en halv flaske Vodka, mens Bill og Joseph forbereder sig på at modtage deres offer.
- 21.45** Frederic John Clarence tager hjemmefra. Han tror, at han skal til et møde med nogle informanter, der kan give ham sikre beviser på Howard Johnsons skyld og medvirken til bestikkelse og korrupsion.
- 22.00** Frederic John Clarence ankommer til bygningen på 34th Street. Han bliver lukket ind i lejligheden, hvor han kun lige når at kigge sig lidt undrende omkring og træde ind i dagligstuen, før Bill Tyler træder frem fra et hjørne og skyder ham i mave og ansigt på klods hold med en 9mm automatpistol.
- 22.10** Underboen Thomas Whittaker ringer, som han har aftalt det med Bill og Joseph, til politiet. Thomas Whittaker er ingen forbryder men presses af diverse årsager af Bill og Joseph til at medvirke til forbrydelsen.
- 22.13** Bill og Joseph hiver Kyle Denton ud af badeværelset, stiller ham cirka lige foran liget, giver ham mordvåbnet i hånden, lægger John Clarences tegnebog og ur samt nogle gram hash i lommen på ham og fortæller ham, at personen på gulvet har forsøgt at begå indbrud, og at Kyle skal overvåge ham, mens Robert og Alfred henter politiet. Dette gentager de et par gange, men det har ingen større effekt på Denton, som stort set er for langt væk til overhovedet at fatte, hvad der foregår.
- 22.15** Bill Tyler og Joseph Zimmermann flygter ud af brandtrappen. Inden de forsvinder beder de pænt Kyle Denton om ikke at sige et ord om dem, når politiet ankommer. Det vil stille dem i et meget dårligt lys, og så vil de bestemt ikke kunne levere mere af det gode stof til Kyle. Uden helt at være sikre på, om Kyle Denton overhovedet har hørt denne besked, forsvinder de to forbrydere.
- 22.17** Morgan Tyrone Satcher og Richie Walderson, de to korrupte politimænd ankommer som de første på mordstedet. De ankommer blot 7 minutter efter underboen Thomas Whittakers opkald, med den undskyldning, at de var lige i nærheden.
- 22.18** Bill Tyler og Joseph Zimmermann ringer til Howard Johnson fra en mobiltelefon og fortæller ham, at jobbet er udført. Derefter kører de i en lejet bil ud til lufthavnen.

Tidsplan 1

(fortsat)

- 22.20** De to korrupte politimænd skynder sig at give Kyle Denton nogle meget seriøse tæv, mens de bliver ved med at gentage overfor ham, at han er skyldig i mord, at han har gjort det alene for at købe sig noget mere hash eller det, der er værre. Kyle Denton er på grund af sin tilstand temmelig modtagelig overfor stort set alting, og det lykkes faktisk de to politimænd, at få overbevist Denton om (i hvert fald midlertidigt), at han var alene i lejligheden under skudepisoden.
- 22.20** Howard Johnson ringer til sin gode ven på FBI, Sam Ferris, fortæller ham om „tragedien“ og beder ham om at tage sig personligt af sagen. Han vil efter sigende ikke have de fjolser til NYPD til at træde for meget på bevismaterialet, og vil gerne have FBI til at rykke ind med det samme.
- 22.25** Underboen Thomas Whittaker kommer meget belejligt og som aftalt med Joe og Bill op til lejligheden på 10. sal og gør sig til øjenvidne.
- 22.25** Sam Ferris, FBI, ringer til sin direkte overordnede og beder om tilladelse til at rykke ind med den grund, at det vil gøre Howard Johnson meget sur, hvis han ikke gør.
- 22.30** Richie Walderson udspørger underboen Thomas Whittaker om hans vidnesudsagn.
- 22.45** De første „rigtige“ politifolk fra NYPD ankommer på mordstedet. De når kun lige at se sig lidt omkring og at sige to ord til Walderson og Satcher. Et mindre problem for forbryderne: En ung kvindelig strisser, Josefine Sullivan, får set lidt mere, end hvad godt er, og insisterer på at føje sine kommentarer til Waldersons vidneudsagnsrapport.
- 22.50** FBI ankommer på mordstedet og overtager sagen. NYPD er nu ude af billedet, bortset fra hvad angår Walderson og Satchers vidneudsagnsrapport og gerningsstedetsrapport. Sammen med Thomas Whittaker kan Walderson og Satcher nu definere hele situationen alene, og de har altså stort set hele forklaringen på, hvad der skete, i egne hænder.
- 23.15** Kyle Denton køres til FBI til afhøring.
- 23.20** Howard Johnson skriver et formelt brev til FBI's Sam Ferris samt til senator Joan Summerhill, hvor han forklarer, at det må være essentielt at få den skyldige til at spytte ud så hurtigt som muligt, så man kan vise befolkningen, at staten reagerer hårdt og bestemt overfor kriminaliteten. Joan Summerhill er presset til at erklære sig enig, selvom hun taber, lige meget hvad hun svarer. Hun sender med det samme en fax til Sam Ferris, hvor hun presser ham til at handle så hurtigt som muligt, men ikke så hjerneløst, som Johnson gerne ville have det. Nu er Ferris altså også presset fra to forskellige sider.
- 23.30** Joseph Zimmermann og Bill Tyler er på vej ud af landet i en Boeing med destination Brasilien.
- 23.58** Spillerne ankommer til FBI.
- 24.00** Scenariet begynder.

Appendiks

Tidsplan 2

Forbrydernes version

- 20.00** Kyle Denton ankommer til „The Lucky Five“. Flere vidner kan bekræfte dette.
- 20.30** Ingen synes at kunne huske, at Kyle Denton skulle have mødt nogen på dette tidspunkt. Det er stort set bare forbrydernes held.
- 21.15** Bartenderen kan huske, at Kyle Denton forlader „The Lucky Five“ på dette tidspunkt alene, tydeligvis temmelig påvirket, og ikke kun af alkohol. (Forbryderne Bill Tyler og Joseph Zimmermann har forladt baren et par minutter før, men er en hel del mere diskrete end Kyle Denton)
- 22.00** Frederic John Clarence ankommer alene til lejligheden på 34th Street, hvor han låser sig selv ind og venter på at skulle mødes med nogle andre politiske personligheder.
- 22.05** Kyle Denton ankommer og ringer på døren. Døren bliver åbnet af Clarence, Denton sparker døren op og råber „Penge. Nu!“. Kort efter skyder Kyle Denton Clarence og stjæler hans penge.
- 22.10** Underboen Thomas Whittaker hører den ovenfor beskrevne scene og ringer straks til politiet.
- 22.12** Morgan Tyrone Satcher og Richie Walderson, NYPD, er tilfældigvis kun to gader fra 24th Street, da de får opkaldet fra Centralen. Det synes derfor naturligt, at de tager sig af at undersøge sagen nærmere.
- 22.17** Satcher og Walderson ankommer til lejligheden og overrasker Kyle Denton, som lige var blevet færdig med at bestjæle liget af John Clarence. Denton modstår sig anholdelse, og politimændene ser sig nødsaget til at bruge vold.
- 22.25** Thomas Whittaker ankommer på mordstedet og er altså øjenvidne til situationen.
- 22.30** Richie Walderson, NYPD, udspørger Thomas Whittaker.
- 22.45** Det øvrige politi ankommer.
- 22.50** FBI ankommer og overtager sagen.

Tidsplan 3

Set med Kyle Dentons øjne

- 20.00:** Kyle Denton ankommer til stamværtshuset „The Lucky Five“, hvor han skal mødes med to personer, som han mødte dér sidste uge, og som lovede ham, at at han skulle komme til at smage noget af det bedste hash, han nogensinde havde været i nærheden af. De to personer går overfor Kyle ved navnene Alfred og Robert.
- 20.30:** Alfred og Robert ankommer til „The Lucky Five“, og ganske rigtigt, de har som lovet den lille godtepose med, og det er som lovet noget af det bedste hash, Kyle nogensinde har været i nærheden af.
- 21.15:** Kyle Denton er nu både temmelig fuld og ufattelig skæv, og nu fortæller Alfred og Robert ham, at de har noget endnu bedre stuff, hvis bare Kyle lige vil følge med. Det vil Kyle gerne.
- 21.45:** Kyle Denton, Robert og Alfred ankommer i en blå, brun eller sort Ford, Opel eller Mazda til en bygning, vist nok på Manhattan. Robert og Alfred har en nøgle til hoveddøren, og de tre mænd tager elevatoren op til 10. sal, hvor Robert lukker dem ind i en lejlighed. Kyle Denton når ikke at se, hvad der står på døren.
- 21.50:** Kyle får at vide, at han hellere lige må smutte en tur på badeværelset og nette sig lidt, for han ser forfærdelig ud, siger Robert. Med sig får Kyle en halv flaske Vodka, så han har lidt selskab.
- 21.50:** Kyle er nu både ubegribeligt fuld og ubegribeligt skæv. Han er faktisk så ubegribeligt langt ude, at han ikke længere kan finde ud af at åbne badeværelsedøren (eller også er døren låst, men det tænker Kyle ikke på). I stedet sætter Kyle sig på wc'et og drikker vodkaen.
- 22.00:** Kyle hører en anden person komme ind i lejligheden og sige eet eller andet. Kort herefter hører Kyle noget, som lyder som fyrværkeri lige inde i stuen. Kyle kan ikke sige, om det er skud, eller hvad det er.
- 22.10:** Robert åbner døren til badeværelset og hiver Kyle ud. Robert er smudset til på tøjlet af noget, der ligner ketchup. Alfred tager vodkaen fra Kyle og giver ham istedet en pistol. Det går først nu op for Kyle, at der ligger een eller anden på gulvet. Robert forklarer, at personen har forsøgt at begå indbrud, og at Kyle skal overvåge ham, mens de to henter politiet. Imens propper Alfred eet eller andet i Kyles jakkelomme og noget andet i hans bukselomme. Kyle er for skæv til at fatte, hvad der foregår. Robert og Alfred skynder sig ud af vinduet og siger til Kyle, at han absolut ikke må fortælle politiet noget om dem, for så bliver de meget kede af det, og så kan de i hvert fald ikke skaffe mere af det gode hash til Kyle.

Appendiks

Tidsplan 3

(fortsat)

- 22.15:** Kyle står nu og kigger dumt på personen, der ligger på gulvet. Kyle vifter lidt med pistolen en gang imellem for at virke truende. Han finder også noget mere sprut og drikker det. Kyle Denton er nu så fuld, at han ikke rigtig kan se andet end nogle farver hist og her.
- 22.17:** Herfra begynder det hele at blive en del mere ubehageligt og uforståeligt for Kyle. Pludseligt bryder to mænd i kostumer (politimænd?) ind af døren og kaster sig over Kyle. Den ene mand fjerner prompte pistolen og begynder at slå på Kyle, mens han råber til ham, at han aldrig skulle have gjort det. „Var det det værd?“ råber manden, mens han slår Kyle igen og igen. Imens ligger Kyle stort set bare og bløder og ser flere og flere farver overalt. Lidt senere råber den anden mand til Kyle: „Troede du virkelig, at du kunne klaredet ALENE?“ og „Folk, der gør sådan noget lort ALENE er sgu’ selv ude om det!“ og „Fatter du det, din nar? Du var alene om det, ikke?“. Dette fortsætter et stykke tid, mens politimanden bliver ved med at slå Kyle og tvinger ham til at gentage, at han gjorde det alene, at han slog svinet ihjel alene.
- 22.25:** Nu ankommer en tredje person, men han bliver ikke længe, og Kyle kan ikke se, hvem det er, og han er alligevel ligeglad.
- 22.35:** Nu får Kyle lige pludselig noget mere at drikke af een af politimændene, der siger til ham, at han får mere, hvis han bare vil sige, hvad han har gjort. Kyle siger, at han har slået svinet ihjel alene, og politimanden giver ham noget mere vodka. Det fortsætter et stykke tid.
- 22.45:** Nu ankommer der pludselig en masse mennesker, og Kyle begynder at føle sig meget træt. Kyle lukker øjnene.
- 23.15:** Kyle bliver hevet ud af en bil af nogle mænd, som ikke er i kostumer eller uniformer. Herefter bliver Kyle hevet ned ad gange og trapper og flere gange, indtil han bliver ført ind i et lokale, hvor han bliver placeret på en stol.
- 24.00:** Spillerne ankommer.

Procedure for Høring:

Sag: Staten New York mod Kyle Denton

Sagsnummer: 97 / F-2955 / 237

Adspurgtes navn: _____

Adspurgtes adresse: _____

Adspurgtes personnummer: _____

Procedure:

Retten i New York har udpeget en uvildig person til at udspørge ovenfor nævnte personer om deres implikation i sagen „Staten New York mod Kyle Denton“. Den af staten udpegede Hører er i denne sag **hr. David Kowitz**. Som aftalt mellem retten, anklager og forsvarer i sagen tjener Hr. Kowitz begge instanser og har svoret, at han vil bestræbe sig på at være så uvildig og objektiv som muligt i Høringen.

Retten, anklager og forsvarer har udarbejdet følgende spørgsmål til ovenfor nævnte personer (vi henleder Deres opmærksomhed på, at de adspurgte ikke er under tvang til at svare på spørgsmålene):

- Hvordan vil De betegne tiltalte psykisk og intellektuelt? (stabil, ude af balance, psykotisk, ...)
- Har tiltalte udvist voldelige tendenser under kontakten med Dem?
- Tror De (på baggrund af deres kontakt med ham), at tiltalte er i stand til at begå mord?

- Beskriv kort, hvad Deres relation er til tiltalte.
- Hvordan forløb denne kontakt sig?
- Forløb kontakten sig regelmæssigt i henhold til love, regulativer og almen moral?
- Finder De på baggrund af denne kontakt tiltalte troværdig og hans udtalelser sandfærdige?

- Mener De, at tiltalte er skyldig i det, han anklages for? (hvorfor?)
- Har De noget at tilføje tiltaltes officielle udtalelser og tilståelse?
- Har de noget at tilføje til opklaringen af sagen og afhøringen af tiltalte?

- Eventuelle kommentarer

Udover ovenstående fastlagte spørgsmål er Mr. Kowitz fri til at udbede yderligere informationer om udtalelser, der synes uklare eller utroværdige. Ligeledes kan hr. Kowitz stille uddybende spørgsmål til ovenstående, hvor han finder det relevant for sagen.

SPILLER INTRO

Let røven, så er det arbejdstid igen. Vær her om et kvarter." Sådan lød det for et par minutter siden i røret, da chefen beordrede. Han virkede ikke, som om det var for sjov. Chefen plejer heller ikke at være specielt morsom.

Udenfor er det nat. Klokken er halv tolv. Det regner. Der er meget langt fra Frank Sinatras beundrende beskrivelse i New York, New York til billedet udenfor lige nu. Det er koldt, det er gråt, det flyder med gamle aviser og der stinker af pis og råddenskab og bilos. Det er New York, en ganske almindelig fredag den 12. marts, 1997.

To narkovrag står og kigger dumt på en plakat, mens de venter på det næste fix. På plakaten smiler en pæn mand. Han sidder tilbagelænet i en Louis XVI stol og smiler selvsikkert. Han har et gråt jakkesæt på og benene over kors. Under billedet står i store bogstaver: „Howard Johnson : Hvis du vil leve“. I mindre bogstaver står en lidt længere tekst: „Formanden for The New Republicans lover at sætte en stopper for kriminaliteten. Så vores børn kan vokse op uden frygt.“ De to narkovrag griner dumt af Howard Johnson og hans højreekstremistiske politik.

På den anden side af samme gade kryber en køter ned ad fortovet. Den vralter forbi endnu en plakat. Plakaten viser en venlig kvinde, der sidder behageligt i en moderne stol og kigger intenst på beskueren. Un-

der billedet står i store bogstaver: „Joan Summerhill: For demokratiet“. I mindre bogstaver står en lidt længere tekst: „Statens demokratiske senator lover fortsat fremgang. Så vores børn også kan få det godt.“ Hunden lader ikke til at være specielt interesseret i budskabet. Den forsvinder rundt om et gadehjørne. Valg eller ej, den har nogle skraldespande at tømme.

Nogle biler stopper foran en bygning. Nogle mænd går ind i bygningen, hvor der synes at være aktivitet på trods af tidspunktet. Udenfor kører en sølvgrå Cabriolet forbi, og den unge fyr på bagsædet med solbriller og guldkæder om halsen kaster en halvtom øldåse mod bygningens indgangsdør, mens han ler. Over indgangsdøren står i store bogstaver: Federal Bureau of Investigations. Cabrioleten sætter farten op, mens den unge fyr på bagsædet checker sin 9mm.

„Vær her om et kvarter“, sagde han. Sam Ferris, chefen. Manden der sidder inde i bygningen, omringet af sine håndlangere, som en myredronning af hendes arbejdere og soldater. „Så er det arbejdstid igen“, sagde han. Så vores børn kan få det godt og vokse op uden frygt, kunne man have tilføjet med et sarkastisk smil. Men Sam Ferris går ikke op i politik, og han er ikke den morsomme type.

Eet eller andet sted i byen bliver en hjemløs kvinde skudt.

w York New Yo

Chester Harris

Fysisk profil:

Chester Harris er 35 år gammel, og han holder sig pænt. Hans lyse hår er dog så småt begyndt at blive gråt, et første tegn på, at alderen tynger. Der er kommet flere rynker, poserne under øjnene er blevet mere markante. Men Chester er en pæn mand, stadig i sine bedste år. Et charmerende smil, intense mørke øjne, en god fysik. Chester klæder sig også ganske pænt. Der står ikke K-Mart på blusen, men derimod Calvin Klein. Jo, Chester Harris er så sandelig en mand med stil, der ved, hvilke tangenter han skal spille på. En nydelig herre.

Baggrund:

Siden 1984 har Chester Harris arbejdet for FBI. Tretten lange, opslidende, hårde år. Tretten års papirusseri, samtaler, aflytninger, og andre ligegyldige opgaver. Tretten års stræben efter at nå toppen. Men Chester er ikke nået til tops endnu, snarere tværtimod. Han er blevet forflyttet igen og igen, fra afdeling til afdeling, fra Task Group til Task Group. Efter sigende fordi hans evner er uundværlige for FBI. Alle har brug for Chester. Bare ikke på toppen.

Nu arbejder Chester med forhør af alskens slags. Fra potentielle revolutionære elementer til hærdede kriminelle til snigmordere. Chester forhører dem alle, og han gør det godt. Chester Harris har speciale i psykologi, og modsat sine medarbejdere spiller han meget på det psykologiske. Han bruger sit umiddelbart venlige og tilforladelige ydre til at skabe tillid, mens han borer dybere og dybere ind i den forhørtes personlighed og psyke. Chester beskuer, analyserer, tolker, borer, og manipulerer. Han nedbryder sine ofre og får sig selv til at fremstå som en engel, som en frelser, som ofrene trygt kan betro sig til. Hvilket de som oftest gør.

Men det har dog ikke bragt Chester tættere på hans mål. Toppen. Selvom han forsøger igen og igen, selvom han ufortrødent forsøger at bevise sit værd, selvom han mingler og smisker sig ind og fedter og roser

Chester Harris

sine overordnede ind i uendeligheden, kommer Chester Harris ingen vejne. Et par sølle lønforhøjelser, det er alt hvad det bliver til. Aldrig mere. Måske er det fordi, Chester aldrig har formået at udrede noget specielt andet end at fedte og smigre og ellers være jævnt god til sit job.

Psykologisk profil:

Chester Harris elsker magt. Chester Harris elsker også penge. Men han har ingen af delene. Eller i hvert fald; han er ikke tilfreds med det, han har. Men vejen til den absolutte magt er lang og hård, og Chester er efterhånden godt klar over, at der skal noget helt usædvanligt til, hvis han vil nå toppen. Så Chester leder nu bevidst efter det usædvanlige, efter det, der kan give ham points hos hans overordnede. Chester er på det seneste begyndt at føje sig, ofte på bekostning af retfærdigheden. Det er efterhånden blevet ligegyldigt, om den, Chester nu forhører, er skyldig eller uskyldig. Resultatet af Chesters vurdering af mistænkte er altid det resultat, som hans overordnede gerne vil høre. Har cheferne brug for en syndebuk, skaffer Chester dem en syndebuk. Har de brug for en martyr, giver Chester dem en martyr. Ligegyldigt, om mistænkte så er det ene eller det andet.

På denne måde er Chester Harris et stort omvandrede image uden reelt indhold. Han er manden, der behager, uden at skænke ret og slet en eneste tanke. Alt dette for at nå toppen. Toppen er det gyldne mål. Toppen er det eneste, der reelt betyder noget for Chester Harris. Og han skal nok nå den, koste hvad det vil. Hvis han nu bare kunne finde een sag, en vigtig sag, som for alvor kunne sætte ham i chefernes søgelys.

Dennis Zuchelli

SPILPERSON

Fysisk profil:

Dennis Zuchelli er en gammel mand. En gammel mand på 49 år. Med rynker i panden, poser under øjnene, kaffegule tænder, tjærepletter på lungerne og lidt for meget mave. Den gamle mands hår er blevet hvidt før tiden. Og der er ikke så meget tilbage af det. Den gamle mand kan ikke længere passe sine cowboy-bukser. Han nægter at acceptere det, men det er sandt. Så han ligner mest af alt en kæmpe i dværgetøj. Bukserne er for små, trøjen går kun lige til bæltestedet, skjorten kan ikke helt knappes. Dennis Zuchelli er en tidligere kæmpe, der har kæmpet bravt i mange år. Det har sat sine spor. På fysikken. På sjælen. Dennis er blevet gammel før tid. Kampen er tabt.

Baggrund:

Dennis Zuchelli husker ikke længere, hvad det præcist var, der fik ham til at søge ind i FBI. Måske var det håbet om at kunne ændre verden. Måske var det pengene, der lokkede. Måske var han bare dum og ung. Ja, det må have været det sidste. I hvert fald søgte han ind allerede som 22-årig. Han blev optaget prompte, han havde fine papirer, bestod prøven godt, familien var glad og ligeså var Dennis. FBI, here I come. Nu er Dennis 49 og gammel. Han arbejder stadigvæk for FBI. Han er blevet flyttet lidt rundt i organisationen. Det har ikke hjulpet meget. Det er stadigvæk de samme dødsyge mennesker, de samme dødsyge papirer, det samme kedelige job. Det samme lorteliv. Dennis arbejder nu med forhør af mistænkte kriminelle og samfundsfjender. Opmuntrende er det ikke. Har aldrig været det. Bliver det heller aldrig. De er allesammen skyldige. Der er ingen hvide får. Lorteliv. Dennis Zuchelli er efterhånden godt træt af både arbejdet og livet i al almindelighed. Ingen af delene har bragt ham noget godt. Arbejdet har altid været monotont, altid det samme. Livet har altid været kedeligt, aldrig overraskende. De mange mistænkte, som efterhånden har været inde og tale med Dennis, har alle været skyldige. Om end ikke

Dennis Zuchelli

SPILPERSON

andet så i at være nogen idioter. Det synes, at Dennis Zuchelli har brugt sit liv på at forhøre en flok psykopater, uden at det af den grund har givet noget resultat. Der er stadigvæk ligeså mange derude, ude i verden. Der er stadigvæk ligeså mange herinde, i fængslet, i systemet. I FBI. Psykopater allesammen.

Hvis der nu skete noget nyt for en gangs skyld, hvis der nu skete noget overraskende, hvis der nu bare skete noget, eet eller andet, så kunne Dennis måske begynde at tro igen. Tro på verden og livet. Tro på arbejdet. På sig selv. Men der sket intet. De er allesammen skyldige. Psykopater. Der er kun et år til at Dennis kan gå på førtidspension. Kun eet år tilbage.

Psykologisk profil:

Lykken har i sandhed ikke tilsmilet Dennis Zuchelli. Han er træt, gammel, desillusioneret. Han har mistet troen og håbet. Han har mistet gnisten. Han er ligeglad. Tilbage er kun rutinen, den månedlige løncheck og hunden Shooter. Ikke meget at leve for.

I bund og grund er Dennis efterhånden ligeglad. Med arbejdet. Med livet. Begge dele er noget, der skal overstås. Dennis kan ikke se noget positivt i nogen af delene. På arbejdet møder han udelukkende skyldige psykopater, som ville være villige til at dræbe deres egen mor, eller endnu værre, præsidenten. Udenfor FBI's mure møder han kun trætte, sure, ligeglade, ligegyldige mennesker. De betyder ingenting.

Heldigvis har Dennis Zuchelli ikke så lang tid igen. Han kan snart blive førtidspensioneret, og så slipper han for jobbet. Han dør forhåbentlig også snart. Han gør i hvert fald alt for det. Cigaretterne har sat deres præg. Sprutten ligeså. Der er forhåbenlig ikke så lang tid igen.

Men skal det virkelig gå Dennis Zuchelli så grelt, som han forventer det? Skal han virkelig dø som 50-årig nedslidt FBI-mand? Eller kan han finde noget at tro på? Hvem ved, hvad fremtiden bringer med sig...

George Mulligan

Fysisk profil:

George Mulligan er stor. Høj, bred, tyk, på alle måder stor og frygtindgydende. George Mulligan ligner en mand, der ikke står tilbage for nogen eller noget. Han klæder sig pænt, men på een eller anden måde kommer skjorten altid til at hænge sløset udover bukserne, der kommer altid kaffepletter på jakken, slipset bliver altid krøllet. Mulligan ligner en hårdet, sur og ligeglad jæger, der altid får sit bytte. Han bryder ikke sit hovede med små detaljer såsom udseende.

Mulligan er 52 år gammel, hans grå hår står i uglede totter op i luften, han virker usædvanligt usønderet. Men hans mørke øjne viser hans sande natur: Mulligan er et rovdyr.

Baggrund:

Lige siden Mulligans lillebror Johnny som 14-årig (dengang var George selv 19) omkom under et bandeopgør i Queens, har George brugt sine dage på at sikre, at farlige samfundsfjender kom bag lås og slå. Først gennem sit hverv som politimand, senere i FBI. Nu sidder Mulligan og forhører de folk, som han før brugte sin tid på at fængsle. Samfundsfjenderne. George Mulligan arbejder som Interrogation Officer under FBI, og her er det hans job at forhøre specielt farlige kriminelle og psykopater. Pointen er at få dem til at knække, bryde sammen, tilstå. George Mulligan er god til sit job.

På det seneste er Mulligan måske endda blevet for god til jobbet. I hvert fald er han den FBI-agent, der har den højeste procent af tilståelser under forhør. Mulligans arbejdsvenner roser ham for det. Men eet eller andet sted sidder chefen og undrer sig, tvivler, er skeptisk. Der må være noget lusk, det kan ikke passe, hvorfor tilstår de allesammen, det er ikke muligt, medmindre Mulligan måske går lidt over stregen, medmindre Mulligan måske tvinger folk til at tilstå. I denne skepsis har chefen ikke helt uret. Mulligan tvinger i aller højeste grad de forhørte. De fleste af dem har alligevel ikke fortjent bedre.

George Mulligan

Og hvis de ikke er skyldige i eet, har de sikkert gjort noget andet. George Mulligan er anklager, jury og bøddel i een og samme person. Han lader ikke procedurer, regler og menneskerettigheds-konventioner stå i vejen. Og han kender alle metoderne. George Mulligan er et rovdyr blandt en flok hvide lam.

Psykologisk profil:

For to år siden fik George Mulligan at vide, at han skulle i terapi hos en professionel psyko-analytiker, hvis han ville gøre sig håb om at beholde sit job. Mulligan kunne ikke se at han skulle være psykisk ustabil, og han havde desuden ikke tid til den slags pjat. Der var masser af forbrydere, farlige mennesker, samfundsfjender (kryb), der ventede på at blive forhørt, sat i fængsel, henrettet. Så Mulligan bestak psyko-analytikeren til at skrive i sin rapport, at Mulligan havde det ganske fint. Faktisk havde Mulligan ifølge rapporten aldrig haft det bedre. Tiptop.

Men Mulligan havde det ikke godt. Og det er ikke blevet bedre siden da. George Mulligan er muligvis den eneste, der ikke kan se det. Han lever i sin egen verden af samfundsfjender, voldspsykopater, mordere, pushere, voldtægtsforbrydere, kryb. I Mulligans verden er han den hårde men retfærdige engel, der slår ned på de skyldige med hård hånd. I virkelighedens verden er Mulligan den både hårde og uretfærdige selvtægts-mand, der slår alle over een kam og banker selv de mest uskyldige til at tilstå de værste forbrydelser. George Mulligan er på vej ned, og han har besluttet at tage resten af verden med sig. Hans brutalitet er stort set uden lige i politiverdenen, han er i andres øjne totalt amoralsk, han er ligeglad med ret og slet, han har opbygget sine egne love, sin egen verden. Men denne forskruede idealisme og ideologi virker dog ganske logisk for George selv. Og det gør ham endnu farligere.

Gregory Summerhill

SPILPERSON

Fysisk profil:

Gregory Summerhill er 29 år gammel, og han ligner statens senator på en prik. Ikke noget usædvanligt dér, senator Joan Summerhill er nemlig hans mor. Gregory har arvet den efter sigende smukke næse, de små børende øjne, det skæve smil. Gregorys store krøllede lyse hår har han dog fra sin far. Som det sig bør for en senators søn klæder Gregory sig pænt, konservativt, rigt. Det har Greg det egentlig fint med. Hvad Greg til gengæld ikke har det fint med, er at skulle leve op til sin mors storhed, til sin mors ry, at skulle stå i skyggen af statens mest magtfulde person. Det har sine problemer.

Baggrund:

Hvis man i eet ord skulle opsummere Gregs livsforløb, ville „særbehandling“ være meget passende. Fra dag eet har Gregory haft det bedre end alle andre; Han har fået, hvad han pegede på, han er blevet fri for det, han ikke ville have.

I starten var Greg lykkelig. Han oplevede kun fordelene ved særbehandlingen. Når nogen irriterede ham eller drillede ham med mooaar, fik han dem fjernet eller dysset ned. Når nogen stjal Gregs madpakke i skolen, fik han rektor til at give dem en reprimande, en eftersidning, eller det, der var værre. Greg levede livet, og han kom smilende hjem til den store villa hver dag. Smilet forsvandt hurtigt, da Greg startede på Law School. Hvor ufint det end må lyde begyndte folk her faktisk at kritisere i stedet for at slå, at argumentere i stedet for at råbe højt. Rigmandssøn! Det hele er let nok, når man kan betale sig fra det! Forkælede kæledække! Nej, kritikkerne var ikke bare sådan at feje af vejen. Greg måtte forsvare sig med næb og klør, og mor og fars penge hjalp ikke særlig meget i den sammenhæng. Desuden begyndte det så småt at gå op for Greg, at der måske var noget om snakken. Måske var han blevet særbehandlet urimeligt, måske var han ikke så meget uden sin mor, måske havde mutter hjulpet lidt rigeligt til. Måske var

Gregory Summerhill

SPILPERSON

der blevet betalt nogle penge under bordet hist og her. Måske var der blevet truet.

Herfra begyndte Greg at leve sit eget liv. Han var da stadig en god søn, en pæn og nydelig senator-søn, men han begyndte at ordne tingene selv. Uden mor og fars hjælp, selvom denne ofte tilbød hjælpen. Det hjalp lidt. Men ikke meget.

Greg blev færdig på Law School (klarede sig meget godt, næsten for godt til at det kunne være sandt), og han søgte ind i FBI. For at tjene landet. For at bevise sit værd. Greg troede først ikke, at han ville slippe igennem nåleøjet, at han ville blive en af de få heldige, der blev optaget. Men det hele gik godt, Greg blev optaget med de bedste karakterer, stor ros, smiger. Hurra!

Nu arbejder Gregory Summerhill i en afdeling under FBI, der tager sig af forhør af diverse samfundstrusler, kriminelle, reaktionære. Han lærer hele tiden. Det er spændende. Verden er ikke så smuk, som Greg troede. Alt er ikke vel. Men stadigvæk hører Greg mumlen i hjørnerne, stadigvæk hører han stemmerne inde i sit eget hovede. De hvisker „særbehandling“. „Rigmandssøn“. „Forkælet“.

Psykologisk profil:

Gregory Summerhill er en naiv, men godmodig sjæl. Han ville ønske, at verden var så rosenrød, som han indtil videre har oplevet den. Han er kommet i tvivl. Verden er ikke god. Greg er naiv. Alligevel kæmper Greg sin egen lille kamp for at gøre verden lidt bedre, lidt lysere, for at hjælpe de, som er i nød, og for at sætte de onde bag lås og slå. Greg synes selv, at han gør et godt stykke arbejde.

Men især kæmper Greg mod særbehandlingen. Han gør alt for at træde ud af sin mors skygge. Han forsøger gang på gang at bevise sit værd, at markere sig, at præstere sit ypperste. Og det er ikke altid let. Men Greg fortsætter ihærdigt sin kamp. Han er træt af at blive kaldt naiv, godtroende, idiot. Han lever for sit arbejde, han ånder for at gøre det rigtige, det korrekte.

Trevor C. Larson

SPILPERSON

Fysisk profil:

De andre kalder ham for spejderen. Ikke bare på grund hans personlighed og væremåde, men også fordi det lyser ud af ham: Det pæne mørke hår med den pæne sideskilning, det joviale smil, de store uskyldige øjne, babyhuden. Tøjet gør looket komplet: De ergonomiske sko, de lette krøllede lærredsbukser (som oftest med en chokolade-plet), de farverige sweatshirts i 100% polyester, den lille Swiss Army kniv, som Trevor i enhver tænkelig situation trækker frem. Trevor ikke bare ligner, men er prototypen på en rigtig flink og flittig spejder. En 37-årig spejder, vel at mærke. På trods af dette har Trevor også en skyggeside, som kun de færreste kender til.

Baggrund:

Trevor er rigmandssøn. Han er født med en sølvske i munden, men forkastede den senere hen, sammen med familie, levestil og penge. Trevor ville ikke leve overklasse-livet men sit helt eget. Dengang var Trevor Larson 19 år gammel.

Trevor flyttede til Brooklyn for at leve med de fattige, for at solidarisere med dem, for at være een af dem. Trevor begyndte at besøge underlige barer og natklubber, begyndte at ryge andet en Dunhill, begyndte at drikke andet end Martell XO. Trevor gjorde alt for at skifte stil. Ud røg Lacoste T-shirts'ene og Rolex-uret. På med de slidte K-mart jeans og frem med hashen. Familien havde forkastet ham.

Det var under disse omstændigheder, at Trevor Larson mødte William. William holdt til på Nettet, en lille bule i Brooklyn. William var ung, vild, charmerende og psykopat. William viste Trevor byen, klubberne, alt der var værd at se. Trevor blev forelsket. Forholdet varede ikke længe. Efter noget tid forsøgte William at slå Trevor ihjel, en sen nattetime hvor de begge havde drukket for meget, røget for meget. William blev anholdt og lukket inde i en celle, Trevor kom krybende tilbage til sine forældre, uden at fortælle dem at han var bøsse.

Trevor C. Larson

SPILPERSON

Trevor kom på afvæning, Trevor blev ansat hos FBI. Der arbejder han endnu, i en afdeling hvor han tager sig af at forhøre mistænkte. Det gør han godt. På trods af sit drengespejder look ved Trevor Larson en hel del om det kriminelle miljø, han kan trække på en viden fra sin ungdom, som meget få andre FBI agenter besidder. Men Trevor er stadigvæk homoseksuel. Det har han holdt godt skjult fra både forældre, venner og medarbejdere, for ikke at nævne cheferne. Trevor foregiver at have affærer med søde pæne borgerlige piger, for at holde sit dække oppe. Man han besøger stadig Nettet.

Psykologisk profil:

Trevor Larson er en vaskeægte knudemand, komplet med skyldfølelse og hele molevitten. Han lever et farligt dobbeltliv, og han hader begge sider af sig selv. Han er egentlig meget glad for sit job. Det går ham godt hos FBI, han forstår at få folk til at tale, og det er det vigtigste i den sammenhæng. Men Trevor har bestemt en skyggeside, som han ikke viser særlig ofte. Han har en vildskab i sig, som aldrig rigtig er kommet ud.

Trevor Larson er i modsætning til så mange andre i FBI en reel person, med reelle hensigter, ideer, ønsker. De er bare ikke så politisk korrekte. Hvis Trevors sande personlighed kom frem, ville det koste ham alt. Jobbet, familien, det hele. Det kan Trevor ikke lade ske. Så i stedet lever Trevor et liv som spejder, et andet som vild og ung homoseksuel.

Spørgsmålet er så bare, om han kan holde facaden oppe. Og hvad sker der, hvis han ikke kan, eller hvis nogen gennemskuer ham?

fil C-97-00224/ KD : Straffeattest for Kyle Denton

Navn: Kyle Denton
Født: 03/ 02.1975
Øjne: Grønne
Hår: Mørkt/ brunt
Højde: 1m 88
Vægt: 71 kg
Kendetegn: Tatovering på højre overarm
Bosted: 12 Salomon Street, Brooklyn, New York
Tlf: ingen

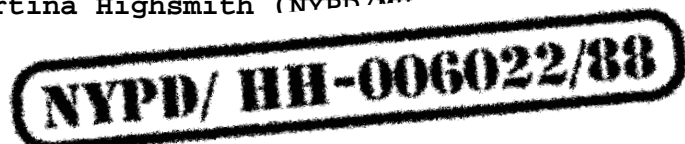
Psykologisk profil (efter fængselspsykologens vurdering)

Kyle Denton (KD) er vaneforbryder. Hans kriminelle løbebane startede som meget ung, efter KD's egne udsagn, da han hjalp sine plejeforældre med deres narkotikahandel. KD er ikke efter min vurdering uafbalanceret rent psykisk, men har som de fleste andre kriminelle af hans slags meget få faste værdier og tro på retssystemet. Hans opdragelse og socialiseringsproces kendetegnes af institutionalisering og klientellisering i mærkbar grad, fra pasning af plejeforældre til problemer i skolen til psykologsamtaler til mangel på personlige succesoplevelser i uddannelsessystem og senere på arbejdsmarked. KD virker rent intellektuelt ikke under gennemsnit, men synes at mangle forståelse for samfundsmæssige værdier og normer. I forhold til KDs udsagn og personlighed vil jeg mene, at en effektiv rehabilitering vil være en yderst langvarig proces. Med det sagt forbliver jeg overbevist om, at KD hører til i den harmløse ende af det kriminelle spektrum, hvilket hans straffeattest også tyder på. KD virker på mig som en svag person, men det er selvfølgelig ikke umuligt, at denne følelse af afmagt kan udvikle sig til større og større vrede overfor systemet, som så igen kan resultere i særdeles farlige fysiske vredesudbrud.

Straffeattest

14/ 11.1991	Butikstyveri (fil 91-11-A054) Idømt to ugers betinget hæfte
08/ 06.1992	Indbrud (fil 92-06-A009) Idømt to måneders betinget hæfte
29/ 10.1992	Narkotikabesiddelse (fil 92-10-C355) Idømt to måneders betinget fængsel
15/ 08.1993	Narkotikabesiddelse (fil 93-08-C291) Idømt tre måneders fængsel, hvoraf en ubetinget
20/ 12.1994	Biltyveri (fil 94-12-B617) Idømt seks måneders ubetinget hæfte
01/ 09.1995	Narkotikabesiddelse (fil 95-09-006) Idømt syv måneders fængsel, hvoraf fem ubetinget
22/ 06.1996	Narkotikabesiddelse (fil 96-06-744) Idømt fem måneders ubetinget fængsel

Sidst opdateret: 01/ 12.1996 af Martina Highsmith (NYPP/HH-006022/88)

Højre hånd får skidt under neglene...

Mens partiformanden for The New Republicans, Howard Johnson, har travlt med at polere sit image overfor statens vælgere, har Johnsons højre hånd, Frederic John Clarence, helt andre ting at tage sig til. Udover at promovere Johnsons valgkampagne har Clarence den sidste tid kigget nærmere på de svære kriminalitetsproblemer, der breder sig som en steppesbrand over det ganske land. Om dette skal ses som et led i højremanden Johnsons kampagnestrategi, eller om det skal tages for, hvad det ser ud til at være - ærlig medmenneskelig bekymring - har The New York Gazette forsøgt at få svar på gennem dette eksklusive interview med manden bag de sidste ugers heftige avisdebatter:

NYG: Kan du fortælle lidt om, hvad det er, der på det seneste har skabt så meget røre i andedammen?

JC: Tja... Det er vel gået op for folk, at de problemer, som jeg forsøger at komme til bunds i, ikke er illusionære problemer, jeg selv har opfundet. De er derude, ved hvert gadehjørne. I hvert butikscener. I hvert politisk parti...

NYG: Hvad er det mere præcist for en situation, du har undersøgt?

JC: Howard Johnson lovede ved sidste valg, at han ville gøre sit ypperste for at få ram på kriminaliteten i staten, at han ville få ram på hvert eneste kryb, hver eneste ungdomslømmel. Det kræver selvfølgelig en del forarbejde. Noget af det forarbejde har jeg nu foretaget.

NYG: Men er det ikke lidt sent for partiformanden at begynde at forsøge at overholde sine kampagneløfter? Og er det ikke lidt for belejligt, at der lige pludselig, her før valgkampagnen, begynder at ske noget?

JC: Jo, det kan du vel godt mene. Men du ved selvfølgelig heller ikke, hvilket arbejde der er gået forud for denne undersøgelse. Det har altsammen taget meget lang tid, delvist fordi vi har haft meget modgang fra forskellige sider. Mere tror jeg ikke, jeg bør sige om det...

NYG: Nå... Og hvad er dine konklusioner så helt konkret nu, hvor undersøgelsen over kriminalitet og undergrundens verden i staten er afsluttet?

JC: Altså, det er jo altid svært at sige noget helt konkret, men jeg kan da røbe allerede nu, at jeg har fået nok smuds under neglene til at vare et godt stykke tid.

NYG: Hvad for noget smuds, for eksempel?

JC: Det tror jeg ikke, det vil være passende at sige mere om her. Min endelige rapport er endnu ikke færdiggjort.

Så det vil nok være lidt forhastet, at...

NYG: Men hvis du nu skulle fremhæve noget specielt vigtigt...

JC: Jo, det kommer nok ikke som nogen overraskelse, at jeg mener, at der skal anderledes metoder til, hvis vi vil sætte en stopper for kriminaliteten i vores stat. Eksempelvis er det uhyggeligt at se, hvilken slags kriminalitet, der udbreder sig mest. Og det er ikke den slags, man stopper med flere fængsler og flere tomme løfter fra demokraternes side og flere politifolk.

NYG: Tænker du på noget specielt?

JC: Jeg ved ikke, om jeg burde... Okay, nu vi er ved det; ja, jeg tænker på den korruption, som vores eget stats-system er offer for, og som smitter af på det ganske samfund. Kriminaliteten på gaden er intet i forhold til den gråzone, som skjuler sig bag de låste partidøre. Bronxes beskidte penge er intet sammenlignet med visse politikeres storsvindlerier. Og gadekriminaliteten kan bestemt ikke længere ses som et enkeltstående fænomen. Jeg mener, at man er nødt til at tage hele det politiske billede og system med i betragtningerne, når man dømmes manden på gaden.

NYG: Men er det ikke også dit eget parti, du anklager?

JC: Jo, det er det måske nok. Men det er nu mere de enkeltpersoner, som trækker i alle trådene, som jeg har tænkt mig at anklage i min rapport. Det er nogle ganske få mennesker, der når alt kommer til alt styrer statens undergrundens verden.

NYG: Har du nogen navne til os? Jeg mener, det virker jo fuldstændig utroligt, det du siger her. Du anklager jo hele systemet.

JC: Nej, jeg tror ikke, at det ville være passende...

Herpå afbrydes vores interview med Frederic John Clarence. En embedsmand kommer ind, hvisker et par ord til vores interviewperson, hvorpå Clarence undskylder sig overfor os og skynder sig ud af den store dobbeltdør. Vi ser ham ikke igen, men bliver en time senere pænt bedt om at forlade bygningen af en stor vagt.

Og så kan vi jo spørge os selv igen: Er det fup eller fakta? Har Frederic John Clarence virkelig fat i noget, har han virkelig afsløringer parat til os i hans rapport, eller forsøger han blot at bane vejen for Howard Johnsons radikale synspunkter, koste hvad det vil? Tja, noget tyder på, at vi kan blive nødt til at vente for at få afsløringen på denne gåde. På trods af den livlige debat i statens aviser er det nemlig endnu ikke lykket nogen at komme bagom Clarences facade.

New York Gazette

12.10.1

Frederic John Clarence fylder 50

Partiformand Howard Johnsons generalsekretær, Frederic John Clarence fyldte 50 år i forgårs. Det fejrede han i pomp og pragt i sit partis lokaler, i al venskabelighed sammen med en større samling politiske venner og fjender. The New York Gazette benytter lejligheden til at se tilbage på Clarences karriere og politiske forløb, som er noget af det mest originale og atypiske, som har præget statens politiske billede længe.

Frederic John Clarence begyndte sin politikerkarriere som sekretær i og aktivt medlem af det republikanske parti. Det var først i 1980'erne. I midten af firserne skabte Howard Johnson, som alle ved det, udbrydergruppen The New Republicans, der tog afstand fra en række af republikanernes politiske ideer og udviste klart mere højreorienterede og ekstremistiske politiske holdninger. I 1987 sluttede Frederic John Clarence sig til partiet, som det siden da er gået kraftigt fremad for. I 1990 udnævntes Clarence til justitspolitiskordfører for partiet, og i 1993 blev han udvalgt til generalsekretær. Han har sidenhen udover sine officielle pligter været yderst aktiv indenfor justitsdebatten i og udenfor hans parti.

Frederic John Clarence er en usædvanlig person, fordi hans personlige ideologi og politik er forskellig fra hans partis på mange måder. Med dette på trods er han alligevel generalsekretær for The New Republicans. Det er han, fordi han er en aktiv person, der samtidig har et strålende image i befolkningen. Adspurgt om forskellige politikere i en analyse fra 1995, svarede 29% af de adspurgte, at de mente, at Frederic John Clarence var den mest vedderhæftige person i staten politisk set. 49% mente, at Clarence burde tage Johnsons plads, mens 81% syntes, at Clarence rent faktisk udførte et rigtigt og væsentligt stykke arbejde. 50% af de adspurgte var demokrater.

Frederic John Clarence fører en personificeret politik, der ikke er republikansk men bestemt heller ikke er demokratisk. Han ligner sine partifælder i sine økonomi-

ske, yderst liberale ideer, i de fleste af hans holdninger til udenrigspolitik samt hans meninger om immigration. Til gengæld er Clarences socialpolitiske og justitspolitiske standpunkter ganske mærkværdige, hvilket gør ham til en joker i det politiske spil. Og til og med en vellidt joker.

Hvem husker ikke, da Clarence kort tid efter sidste præsidentvalg afleverede en præcis og detaljeret rapport til aviserne om Demokraternes kampagnesvindler og pengeforbrug? Blandt Demokraterne blev han bestemt ikke populær, den gode Clarence. Eller hvem husker ikke, da Clarence nægtede at stemme for sit eget partis forslag om højere lønninger til politikere, med den begrundelse at „de får skam rigeligt alligevel“? Ja, det kan godt være, at alt dette skaber popularitet i befolkningen, men i politikerkrede er John Clarence en varm kartoffel, som ingen rigtig tør røre ved.

I hvert fald kan vi nu, her fra The New York Gazette, ønske Frederic John Clarence rigtig glædelig tillykke med de 50 år, og så kan vi jo kun håbe på, at Clarence de næste 50 år bliver ved med at skabe furore og forundring omkring sig...

HANDOUT

FBI fil G/ 026-96-JO:
Profil, Howard Johnson, New Republicans

Alder: 58 år
Højde: 1m 74
Øjne: brune
Hår: hvidt, overskæg
Kendetegn: ingen

Bosted: The Johnson Residence
55 Washington Road, New York
Tlf: 555-333-44-33

Profil af personen (ved Nick Huang, NYPD/NH-008114/77):

Partiformand for The New Republicans, højreparti med ekstremistiske tendenser. Partiet går blandt andet ind for længere fængselsstraffe og flere dødsdomme, fri våbenhandel i hele landet, stop for immigrationen, i særdeleshed fra Mexico og Sydamerika, expatriation af de immigrerede, lavere skatter i almindelighed, en styrkelse af USAs position som verdensleder, såvel økonomisk som militært, og en mere aggressiv udenrigspolitik.

Howard Johnson har været formand for partiet siden dannelsen i 1985. Partiet støttes økonomisk af flere private virksomheder, men FBI har ikke kunnet få oplyst partiets saldo. Udfra forskellige kilder anslås det, at Howard Johnson er een af statens rigeste mænd, og at The New Republicans har en betydelig sum penge til rådighed, uden at dette kan præciseres yderligere. The New Republicans vælgere bedømmes i 1996 til omtrent 8% af statens samlede valgberettigede. Det er en fremgang på 50% i forhold til for to år siden, i 1994.

Howard Johnson beskrives af en af FBI's kilder som „en yderst karismatisk personlighed, der har ordet i sin magt, som stråler af livsglæde og medmenneskelighed, og som bestemt ser yngre ud, end han er“. En anden kilde siger følgende: „Howard Johnson udgiver sig for at være ven af folket og gør alt for at appellere til manden på gaden, samtidig med at han holder sig gode venner med virksomhedslederne og lover dem bedre dage. Han spiller på to heste samtidig.“

Udfra samtlige adspurgte kilder kan følgende konkluderes om Howard Johnson: Hans politik går overordnet ud på at vinde befolkningens tillid gennem pathos-prægede populistiske slagord og lovnings, mens hans virkelige interesser er de store private virksomheder, som umiddelbart har meget at vinde ved Johnsons politik. I kraft af utrolig karisma lykkes det Johnson at spille op til begge typer samtidig, men der kan stilles tvivlsspørgsmål ved Johnsons politiske ærlighed.

Howard Johnson har en ren straffeattest, men har været under anklage flere gange, blandt andet for bestikkelse, bedrageri, skattesvind og grov vold.

Sidst opdateret 12 / 09/ 1996

New York Gazette

28.07.1

Howard Johnson for retten... igen

Det er efterhånden ved at blive en vanesag for partiformand Howard Johnson at møde op i retten. Alene i år er det tredje gang, at han er under anklage.

The New Republicans's retsår startede, som avisens læsere sikkert husker det, med en anklage fra senator Joan Summerhill (Demokraterne) mod Howard Johnson for påstået bestikkelse af et journalisthold fra NYCTV. Det tog Howard Johnson med et smil. I maj måned drejede det sig om endnu anklage fra senator Joan Summerhill, denne gang angående påstået skattesvindel. Howard Johnson fortalte smilende efter retssagen, at det næste, han sikkert ville blive anklaget for, var mord eller voldtægt, eller noget i den dur. Det manglede da bare.

Ganske rigtigt: Efter to retssage skal Howard Johnsons advokat endnu en gang forsvare partiformanden mod den til stadighed angribende senator. Denne gang mener senator Joan Summerhill bestemt, at Johnson har begået grov vold mod sin tidligere kone, Linda Rye Johnson. Linda Rye Johnson har selv meldt anklagen, påstår fru Summerhill, og „den utålelige daglige fysiske og psykiske tortur“, som Howard Johnson efter sigende skulle have udøvet på sin daværende kone, var i virkeligheden grunden til, at Linda Rye Johnson forlod manden. Dette nævnte hun dog ikke i sin tid.

The New York Gazette talte igår med Howard Johnson om anklagerne mod ham. Som sædvanligt i godt humør og storsmilende svarede partiformanden følgende:

„Sådan er det jo altid med popularitet. Det går folk på nerverne, det gør folk misunderlige, og så begynder de at opdigte en masse forfærdelige historier om een. Jeg kan kun være ked af, at min eks-kone aldrig nævnte noget om fysisk og psykisk vold for mig, da vi var gift. Jeg forstår ikke, hvorfor hun nu lige pludselig, og efter at der er gået tre år, anklager mig.

Nej, jeg tror at grunden skal findes hos fru Summerhill, som er ved at løbe tør for dårlige undskyldninger overfor hendes vælgere, og som derfor må vise, at hun bekæmper en stor og grum fjende på befolkningens vejne. Det næste bliver vel, at hun begynder at likvidere mine partifæller for at komme New Republicans til livs. Men nej, jeg nægter at give op. Jeg giver aldrig op, om så fru Summerhill på sin vanlige korrupte vis ved eet eller andet trick formår at få sat mig bag tremmer. Hun og hendes demokrat-venner skal vide, at New Republicans er det amerikanske folk, og at vi er trætte af hendes uærlige og beskidte metoder.“

Det sagde altså partiformanden for The New Republicans, Howard Johnson, igår til New York Gazette. I dag går han i retten for endnu en gang at forsvare sig selv, sin ære og sit partis fremtid. Der er lagt op til politisk boskekamp...

HANDOUT

Vidnets navn: Thomas Whittaker

Vidnets bosted: 102, 34th Street, 9.sal - Manhattan, New York

Udspurgt i forbindelse med: fil M-97-0657/NY - mord på Frederic J. Clarence

Tidspunkt og dato: klokken 22.30, fredag den 12.03.1997

Beskrivelse:

Hr. Whittaker forklarer for undertegnede, at han cirka klokken 22.05 (vidnet husker tidspunktet, fordi han lige var gået i gang med at se en genudsendelse af „Casablanca“, som startede klokken 22.00) begyndte at høre „underlige lyde“ fra etagen oven over. Disse underlige lyde var mere præcist en dør, der blev åbnet med et smæk, derefter et råb, og så et, måske flere skud fra en pistol. Hr. Whittaker forklarer, at han blev „meget oprevet og forvirret“, og at han ikke vidste, hvad han skulle gøre. Klokken 22.10 ringede han 911, men turde ikke selv gå ud af sin lejlighed, før politiet var ankommet på mordstedet. Da undertegnede ankom klokken 22.17, vovede Thomas Whittaker sig frem.

Hr. Whittaker præciserer, at han er sikker på, at der kun var to personer i lejligheden oven over ham. Den ene person åbnede døren for den anden, som så sikkert smækkede den op og derefter skød ofret. Hr. Whittaker mener også at kunne huske, at en tydeligvis oprevet mandestemme før det første skud (hr. Whittaker mener nu bestemt, at der var flere skud) sagde noget i retning af „Pengene. Nu.“, men hr. Whittaker er ikke 100% sikker på dette punkt. Mere kan hr. Whittaker ikke sige om episoden.

Kommentarer:

På trods af et muligt lettere chok lader hr. Whittaker til at være ved sine fulde sansers brug under denne samtale. Han er ikke påvirket af alkohol. Han virker umiddelbart vedderhæftig, og hans høje alder lader ikke til at have nogen påvirkning på hans dømmekraft. Jeg vil derfor mene, at hr. Whittaker udgør et troværdigt og gyldigt vidne.

Richie Walderson (NYPD/RW-007388/92)

Tilføjelse - af Josefina Sullivan (NYPD/JS-001144/95)

Udfra en kort samtale med hr. Whittaker klokken 22.47 mener jeg, at det er væsentligt at få bekræftet hr. Whittakers påstande gennem eksperimentering på dennes bosted. Jeg erklærer mig uenig med min kollega Richie Walderson i, at hr. Whittaker skulle udgøre et fuldt ud troværdigt vidne, før end der er foretaget grundige undersøgelser omkring mordepisoden og de respektive vidners udsagn.

Lokalitet: 102, 34th Street, 10.sal - Manhattan, New York

I forbindelse med: fil M-97-0657/ NY - drab på Frederic John Clarence

Dato: fredag den 12.03.1997

Beskrivelse:

Klokken 22.12: Undertegnede reagerer sammen med betjent Richie Walderson på et opkald fra Centralen om skudepisode på 102, 34th Street, Manhattan. Eftersom vi på det tidspunkt er tæt på stedet, tager vi os af opkaldet.

Klokken 22.17: Ankommer til 102, 34th Street, Manhattan. Bryder hoveddøren til bygningen op og løber op på 10. sal. Ankommer foran låst indgangsdør til lejligheden, og beslutter at bryde døren op.

Klokken 22.18: Bryder ind i lejligheden på 10. sal, hvor vi umiddelbart finder en ung mand med en pistol i hånden stående over en liggende person. Betjent Walderson tackler pistolmanden i frygt for, at han skal skyde, og sammen får vi lagt personen ned på maven, dog ikke uden besvær. Vi får hurtigt sparket pistolen ud af hånden på personen. Denne råber og skriger efter os, slår ud efter os gentagne gange, forsøger at sparke betjent Walderson i skridtet, alt imens vi pacificerer ham og danner os et overblik over situationen. Vi bliver nødt til at forsvare os mod personen, og betjent Walderson og jeg selv ser os nødsaget til at bruge vold, dvs. at slå personen gentagne gange, før han falder til ro.

Klokken 22.20: Jeg konstaterer personligt at den liggende person, som ligger midt på gulvtæppet i dagligstuen, er død af tre skud i mave og hoved fra en pistol. Jeg konstaterer, at afdøde er hr. Frederic John Clarence. Imens undersøger min kollega den unge mand med pistolen. Beskrivelse: I starten af tyverne, langt mørkt hår, cirka 1m 80 høj, en tatovering af en slange på højre overarm. Klædt i slidte cowboybukser, en sort T-shirt, en grå-brun læderjakke.

Klokken 22.23: Jeg konstaterer, at der på skiltet ved siden af døren står „Sandra Torres“. Jeg konstaterer ligeledes, at lejligheden udover de ovenfor beskrevne personer er tom. Imens forsøger den unge mand igen at slå og sparke min kollega, mens denne udspørger ham om hans tilstedeværelse i lejligheden.

Klokken 22.25: Hører banken på døren og ser derefter en person komme ind i lokalet. Personen præsenterer sig som Thomas Whittaker, underboen. Personen forklarer, at det er ham, der har tilkaldt politiet.

Klokken 22.30: Min kollega Richie Walderson udspørger underboen Thomas Whittaker og hører hans vidneudsagn, mens jeg selv undersøger lejligheden for yderligere bevismateriale. Imens råber og skriger og sparker den unge mand konstant.

Klokken 22.45: Det øvrige politimandskab ankommer på mordstedet.

Klokken 22.50: FBI ankommer på mordstedet og overtager sagen derfra.

Rapport færdig: kl. 00.45, 13.03.1997

Morgan Tyrone Satcher (NYPD/MTS-007393/92)

Våbnet: Beretta 9mm semi-automatisk pistol model 1992

I forbindelse med: fil M-97-0657/ NY - drab på Frederic John Clarence

Rapporten afsluttet: 24.30, 12.03.1997

Beskrivelse:

Om våbnet har undertegnede følgende kommentarer og bemærkninger: Modellen er en ganske sædvanlig 9mm Beretta semi-automatisk pistol. Ud fra en analyse af kuglerne i ofret, Frederic John Clarence, og dette sammenholdt med analysen af pistolen, konstaterer undertegnede, at det var fra denne model, de dræbende kugler blev affyret.

Sammenholdt med retsmedicinerens analyser (se fil M-97-00877/ GAP) konkluderer undertegnede, at våbnet er blevet affyret fra cirka 1.5 meters afstand fra ofret, og at det er blevet affyret i alt 5 gange hurtigt efter hinanden. Spor af koaguleret blod bekræfter denne analyse.

Der er intet tegn på, at våbnet skulle være affyret med lyddæmper eller gennem et andet materiale.

Sammenholdt med fingeraftryk taget af den anklagede konkluderer undertegnede, at fingeraftrykkene på våbnet - navnlig på kolbe og aftrækker - tilhører hr. Kyle Denton (se fil C-97-00224/ KD), dvs. anklagede.

Jeg tillader mig at tilføje, at der også er fundet spor af andre fingeraftryk på våbnet, uden at disse dog har kunnet identificeres præcist.

På en anden front konstaterer undertegnede, at serienummeret på pistolen er blevet filet væk. Det er altså ikke umiddelbart muligt at identificere våbnets oprindelse. Jeg præciserer, at måden hvorved dette er gjort på virker kyndig, dvs. professionel.

Amanda Hudson (FBI/ AH-006657-92)

Arrestant: Kyle Denton

Dato/ klokkeslet: 12.03.1997, kl. 23.36

Følgende ejendele blev fundet på arrestantens person:

Højre bukselomme (forlomme): en halvtom pakke tyggegummi (Chewy)

Venstre bukselomme (forlomme): cirka 10 gram hashish (sendt til analyse), cigarettepapir

Højre bukselomme (baglomme): en halvtom reklame-tændstikæske for „The Lucky Five Bar“, New York.

Højre jakkelomme (ydre): en eengangslighter, en fuld tændstikæske, en halv-tom pakke cigaretter (Marlboro)

Venstre jakkelomme (ydre): et sæt nøgler (med i alt fire almindeligt udseende nøgler, hvoraf to er identificeret som nøgler til adressen: 12 Salomon Street, Brooklyn og de to andre øjensynligt ikke er husnøgler), en tegnebog i sort plastik (beskrevet nedenfor)

Venstre jakkelomme (indre): en tegnebog i brunt læder (beskrevet nedenfor), et guld-ur (rolex)

Indhold af tegnebog i sort plastik:

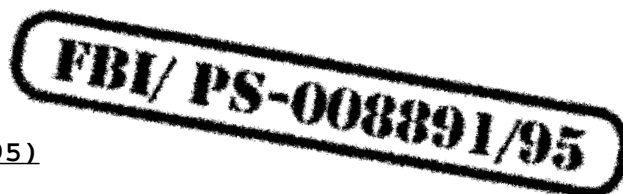
Et identitetskort tilhørende „Kyle Denton“, 10\$ i sedler, 2\$ i mønter, 2 kondomer, et kørekort tilhørende „Kyle Denton“, et medlemskort til „Lolas Friends Club“ tilhørende „Kyle Denton“, en seddel med den håndskrevne tekst „Sybil 555-066-674-324“, en kassebon fra Shopster på 14\$ for diverse fødevarer, en kassebon fra Will's Wine and Liquor på 27\$ for diverse drikkevarer.

Indhold af tegnebog i brunt læder:

Et identitetskort tilhørende „Frederic John Clarence“, et American Express Gold credit-card tilhørende „Frederic John Clarence“, et kørekort tilhørende „Frederic John Clarence“, et medlemskort til „Royal Inn Casino“, et medlemskort til „St. John Golf Club“, et medlemskort til „Avenue Thai Massage“, et medlemskort til „Joe's“, en sølv-kuglepen, 300\$ i sedler, 3\$ i mønter, tre pasfotografier, en lille adressebog i sort læder, en seddel med den håndskrevne tekst „Jeg er på 555-344-997-103 hvis du har brug for at tale med mig. Hav det godt så længe, skat.“

Rapport udarbejdet af:

Pamela Smith (FBI/ PS-008891-95)

New York Gazet

27.07.1

SKYLDIG !

Dommen faldt igår over 22-årige Kyle Denton, som stod anklaget for mordet på Frederic John Clarence, den vigtigste brik næst efter Howard Johnson i partiet The New Republicans. Mordet fandt sted fredag den 12.03, for godt fire måneder siden, i en lejlighed på Manhattan. Opklaringsproceduren har været under heftig kritik fra forsvarsadvokat Eric Bennetts side, men de klare og utvetydige beviser var igår nok for juryen til at kende Kyle Denton skyldig i overlagt mord. Hermed afsluttes fire måneders ubarmhjertig kamp for at få sandheden frem i en sag, der mildest talt har været utraditionel.

Beviserne er ellers slående: Kyle Dentons fingeraftryk på mordvåbnet, hans tilstedeværelse på gerningsstedet, et vidne, der har genkendt morderens stemme, og vigtigst af alt: morderens skriftlige tilståelse. Sådanne beviser burde være nok til at sende hvem som helst i fængsel, men i dette tilfælde er der blevet lagt særlig vægt på udtalelser og indicier, der får sagen til at fremstå i et andet lys. Specielt er der blevet lagt vægt på vidnets utroværdighed, på morderens fysiske og psykiske tilstand på mordtidspunktet og på omstændighederne under hvilke Kyle Denton tilstod forbrydelsen; der er sågar blevet fremlagt teorier om et komplot mod Kyle Denton. Disse pauvre undskyldninger har dog i sidste ende ikke påvirket en beslutsom og enig jury, som med alle stemmer igår sendte Kyle Denton i fængsel på livstid.

Kort efter beslutningen igår talte The New York Gazette med en tilfreds men stadig sørgende Howard Johnson om retssagen: „Jeg er juryen taknemmelig for, at de ikke lod sig narre af forsvarsadvokatens smukke men tomme ord, og at retfærdigheden er sket fyldest. Jeg har tabt en god ven, Amerika har tabt en folkehelt, der gjorde hvad han troede på. Det ville glæde ham, at vi sammen måske alligevel har vundet en sejr, og at vi nu kan slå folkets

Anklager Sam Ramsack fuldt tilfreds med dommen

øjne op for problemerne, der hærger dette land.“ Dette udtalte altså Howard Johnson igår, og mon ikke han har ret i, at han på trods af det hårde tab også har vundet en stor politisk sejr?

Hvad angår dommen over Kyle Denton må vi håbe, at den kan virke som et eksempel på, at vi Amerikanere ikke længere vil finde os i gadekriminaliteten, i narkomanerne, i perversionen. Kyle Denton er et tydeligt symptom på Amerikas sygdom, en svulst som det ikke nytter at behandle, men som skal fjernes slet og ret. Først Kennedy, nu Clarence. Hvor mange elskede politikere skal vi tabe, før der bliver gjort noget?

HANDOUT

New York Gazet

06.11.1

USKYLDIG ?

Dommen faldt igår over 22-årige Kyle Denton, som stod anklaget for mordet på Frederic John Clarence, den vigtigste brik næst efter Howard Johnson i partiet The New Republicans. Mordet fandt sted fredag den 12.03, for godt otte måneder siden, i en lejlighed på Manhattan. Opklaringsproceduren har været under heftig kritik fra flere sider, men forsvarsadvokatens blide ord og overraskende argumenter var igår nok til at overtale juryen. På trods af lang tids uenighed fandt de den tiltalte uskyldig i mordet på den vellidte politiker. Hermed afsluttes fire måneders ubarmhjertig kamp for at få sandheden frem i en sag, der mildest talt har været utraditionnel.

Beviserne mod Denton var ellers slående: Tiltaltes fingeraftryk på mordvåbnet, hans tilstedeværelse på gerningsstedet, et vidne, der genkendte Dentons stemme. Sådanne beviser burde være nok til at sende hvem som helst i fængsel, men i dette tilfælde lagde forsvarsadvokaten særlig vægt på udtalelser og indicier, der fik sagen til at fremstå i et andet lys. Blandt andet fik han med flere vidner til hjælp bevist, at anklagerens kronvidne, Thomas Whittaker, var ugyldigt i sagen, og at der var andre personer til stede på gerningsstedet, da mordet fandt sted. Overordnet lykkedes det forsvareren at bevise, at der var for mange tvivlsspørgsmål i sagen til at dømme en muligvis uskyldig mand. Det var dette argument, der i sidste ende vandt juryens hjerte.

Kort efter beslutningen igår talte The New York Gazette med en sørgende Howard Johnson om retssagen: „Jeg kan ikke tro det. At vi først skal tabe en så vellidt person, en sand folkehelt, og så bagefter se hans morder frikendt på baggrund af bagateller. Jeg er ked af det på Amerikas vejne, for dagens beslutning betyder, at tingene står værre til, end jeg overhovedet havde troet det muligt. At man tilsidesætter faste utvetydige beviser og hellere lader sig lulle i søvn af en habil taler; det er symptomet på Amerikas sygdom. At man fremskynder

Forsvarsadvokat Eric Bennett tilfreds med frikendelsen.

gadekriminalitet og narkotikamisbrug ved at ophøje denne lømmel til en folkehelt, det er uacceptabelt.“ Sådan sagde altså Howard Johnson igår.

Hvad angår retssagens udfald er intet endnu afgjort. Alt sættes ind på at finde de skyldige, som Kyle Denton har beskrevet i sine udtalelser. Lad os håbe for landets skyld, at juryen ikke har taget fejl i sin dom, og at Kyle Denton virkelig er det ufarlige lam, som forsvarsadvokaten har gjort ham til. Efter Kennedy og nu Clarence har USA ikke råd til at tabe flere kære på grund af fejlvurderinger. Lad os bede til, at juryen har dette i sinde, når den næste morder slår til.

HANDOUT

PSYKOTISK MORDER KENDES SKYLDIG!

Dommen faldt igår over 22-årige Kyle Denton, som stod anklaget for mordet på Frederic John Clarence, den vigtigste brik næst efter Howard Johnson i partiet The New Republicans. Mordet fandt sted fredag den 12.03, for godt fire måneder siden, i en lejlighed på Manhattan. Opklaringsproceduren har været under heftig kritik fra flere sider, ikke mindst anklageren Sal Ramsacks. Sagens klare og utvetydige beviser var dog nok for juryen til igår at kende Kyle Denton skyldig i manddrab, dog med visse klausuler. For Kyle Denton kendtes på baggrund af tvivlsomme indicier utilregnelig og sindssyg i gerningsøjeblikket. Det giver ham en behandlingsdom istedet for den livstidsdom, han ellers stod overfor. Hermed afsluttes seks måneders ubermhjertig kamp for at få sandheden frem i en sag, der mildest talt har været utraditionnel.

Beviserne mod Denton var ellers slående: Tiltaltes fingeraftryk på mordvåbnet, hans tilstedeværelse på gerningsstedet, et vidne, der genkendte morderens stemme og vigtigst af alt: morderens skriftlige tilståelse. Sådanne beviser burde være nok til at sende hvem som helst i fængsel, men i dette tilfælde lagde forsvarsadvokat Eric Bennett vægt på udtalelser og indicier, der fik sagen til at fremstå i et andet lys. Specielt blev der lagt vægt på anklagerens kronvidnes utroværdighed, på morderens fysiske og psykiske tilstand på mordtidspunktet og på omstændighederne under hvilke Kyle Denton tilstod forbrydelsen; der er sågar blevet fremlagt teorier om et komplot mod Kyle Denton. Hvor utrolige forsvarerens påfund end må synes, var indiciene igår nok til at bløde juryen op, og Kyle Deonton slap med en tidsbestemt behandlingsdom, selvom de fleste nok havde forestillet sig en hårdere straf.

Kort efter beslutningen igår talte The New York Gazette med en sørgende Howard Johnson om retssagen: „Jeg kan ikke tro det. At vi først skal tabe så vellidt en person, en sand folkehelt, og så bagefter se hans morder slippe med en ynkelig behandlingsdom, selvom bevi-

Anklager Sam Ramsack: Dommen en juridisk brøler!

serne er slående. Jeg er ked af det på Amerikas vejne, for dagens beslutning betyder, at tingene står værre til, end jeg overhovedet havde troet det muligt. At man tilsidesætter faste utvetydige beviser og hellere lader sig lulle i søvn af en habil taler; det er symptomet på Amerikas sygdom. At man fremskynder gadekriminalitet og narkotikamisbrug ved at tilgive en morder, det er uacceptabelt.“

Hvad angår dommen over Kyle Denton, må vi håbe, at juryen ikke har taget fejl i sin dom, og at Kyle Denton virkelig er den forvirrede og traumatiserede stakkel, som forsvarsadvokaten har gjort ham til. Efter Kennedy og nu Clarence har USA ikke råd til at tabe flere kære. Lad os bede til, at juryen har dette i sinde, når den næste psykopatiske morder slår til.

HANDOUT

FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION

Tilståelsesformular 122 / 90-B

Udfyldt af: _____

Under ledelse af: _____

Dato og tidspunkt: _____

Angående sag (nr.): _____

Tiltaltes navn: _____

Tiltaltes adresse: _____

Tiltaltes personnummer: _____

Tiltalte tilstår: _____

Tiltalte erklærer, at denne tilståelsesrapport er udfyldt i henhold til politiets regulativer (§ 56, stk. 1-21) og statens love (§ 30, stk. 1-18) for forhørs- og tilståelsesprocedurer, det vil sige uden brug af fysisk vold og i henhold til de almene menneskerettighedskonventioner som defineret under international lovgivnings § 47, stk. 5-83.

Tiltalte sværger ved Gud og landets lovgivninger at udtalelserne i denne rapport er sandfærdige og i henhold til tiltaltes egne udtalelser, samt at tiltalte var ved sine sansers fulde brug.

De tilstedeværende FBI-agenter erklærer, at tiltaltes udtalelser synes oprigtige og sandfærdige, og at denne tilståelsesrapport følgerigt kan bruges som bevis i en eventuel retssag.

dato og underskrift
(tiltalte)

dato og underskrift
(forhørsleder)

HANDOUT

